

۸۳۳

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۱﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا

۱۰۰ فرما بیل | پس ستا سوخه مقصد کے | اے (دالہ) راہیلے شوو فریتو؟ | دوی دوئیل | چہ بیشکہ مونیر راہیلے شوی یو
راہاہیم، و فرما بیل چہ اے فریتو! ستا سو مقصد خہ دے؟ | ہغوی دوئیل مونیر یو مجرم قوم طرف تہ

إِلَىٰ قَوْمٍ مَّجْرَمِينَ ﴿۳۲﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿۳۳﴾

د یو مجرم قوم طرف تہ | دپارہ دے چہ مونیر راہیلے پد | پد دوئی بانڈ | کانری | د خہ نہ
راہیلے شوی یو۔ | دپارہ دے چہ مونیر پد ہغوی بانڈ داسے د تیکرو کانری راووروچہ

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿۳۴﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ

نہنے پد لیک | پد نزد د رب ستا | د حد نہ تیرید و نکو د پارہ | پس را وویستل مونیر | ہغہ خوک چہ | دو
پہ ہغہ بانڈ ستا د رب سرہ د ذیاقی خورو د پارہ نختہ لکیدے دی، نو ہلنتہ چہ کوم مؤمنان اوسیدل

فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۵﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ

ہلنتہ | لہ مؤمنان تہ | پس و نہ مونیر مونیر | ہلنتہ | سیوا | دیو کو
ہغہ موترے نہ بہرا وویستل - | خو مونیر پکے دیو کورنہ سیوا د مؤمنانو بلہ کورنی

مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۶﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ

لہ مسلمانانو تہ | او مونیر پریشوڈ | ہلنتہ | یوہ نختہ | ہغہ کسانو د پارہ | چہ ویریری
یا نہ مونیر دے (واقعہ) کتے موہغہ خلقو لہ یوہ نختہ باقی پریشوڈ چہ د

الْعَذَابِ الْإِلِيمِ ﴿۳۷﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

لہ عذاب | دردناک نہ | او پد (قصہ د) موسیٰ کتے | ہرکے چہ ولیر یو مونیر د | طرف د فرعون تہ
دردناک عذاب نہ ویریری - | او د غے | د موسیٰ پد قبضہ کتے | نختہ پرتہ دے | خہ وخت چہ مونیر ہغہ (د فرعون

بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿۳۸﴾ فَتَوَلَّىٰ يُرْكَبُهُ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿۳۹﴾

پہ دلیل | واضح سرہ | پس دے مخر وارولو | دخیل لیکر سرہ | او د وئیل | دا جادوگر | یا دیوانہ دے -
دربار نہ د خرکتد دلیل سرہ ولیر یو خہ ہغہ دخیل زور پد نیال کتے انکار و کھو او دے د وئیل چہ دا جادوگر یا لیونے دے

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۴۰﴾

پس و نیو یو مونیر دے | او د دے لیکرے | یا مونیر و غور زول دوی | پد دریاب کتے | اوہ دے | د ملا متیا جوگہ
نو مونیر ہغہ او د ہغہ لیکر (تول) را و نیول او پد سمندر کتے مو غور زول او ہغہ ہے د ملا متیا کار کتے و د

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿۴۱﴾ مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ

وہ قوم دے عادی | ہرکے ولیر یو مونیر | پد دوئی بانڈ | سیلی | بے برکتہ | چہ نہ پد پریشوڈ | ہیٹ خیز
و دے عادی پد واقعہ کتے | (عبرت) د خہ وخت چہ مونیر پرے بے خیرہ سیلی را ولیریلہ - | دا دے سیلی و دے | پد کوم

أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالْأَرْمِيمِ ﴿۴۲﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمَّ

چہ راہ غلہ پد ہغہ | مگر | کھو پد ہغہ | ریزہ ریزہ | او پد قوم دے | ہرکے چہ وئیل شو | دوئی نہ
شیز بہ تیرید لہ نو ہغہ بہ لے ریزہ ریزہ کولو - | او دے شان | د ثمود (پہ واقعہ) کتے | (عبرت دے) ہرکے چہ دوئی

تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ۖ فَتَعَوَّا عَنِ أَمْرِ رَبِّهِمْ ۖ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْفَةُ

فائدہ واخلی تاسو | یو وخت مقرر پورے | نو دوی سرکشی وکریہ | د حکم د رب خیل نہ | پس ونبول دوی | تندر
تہ دو نیلے شو چہ یو غور ورتے نور عیشونہ وکریہ خو هغوی د خیل رب د حکم نہ سرکشی وکریہ نو هغوی عذاب را ونبول

وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۖ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُتَنَصِّرِينَ ۝

او دوی | کتل | پس یہ دوی کینے طاقت نہ شو | د اودریدلو | اودہ دودوی | بدلہ اخستونکی
او هغوی ورتہ (پہ غوغو) کتل۔ نو (بیا) نہ خورا وچت شو او نہ لے زمونہ نہ خہ بدلہ واخستہ شوکہ۔

وَقَوْمَ نُوحٍ ۖ مِنْ قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ۖ وَالسَّمَاءَ

او (هلاک کړی) قوم د نوح | له دے نہ وړاند | بیشک دوی | دو | خلق | نافرمانه | او آسمان
او د هغوی نہ وړاند د نوح د قوم سره هم دغه سلوک شوے دے بیشک چہ دغه هم یو دیر نافرمانه قوم وو۔ او مونږ آسمان

بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۖ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا ۖ فَنِعْمَ

جوړ کړو مونږ دا | په قوت | او بیشک مونږ | فراخی ورکونکی یو | او زمکه | پس مونږ وغوړوله دا | پس مونږ خه بند
د خیل قدر ته په لاسو تو جوړ کړے کړه او مونږ د نوسے قدر خاوندان یو۔ او زمکه مونږ وغوړوله دے ، نو خنکه بنه په

الْمُهْدُونَ ۖ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ ۖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝

غوړونکی یو | اوله هر یو خیزنه | پیدا کړی دی مونږ | جوړے | د پاره د دے چہ تاسو | غور وکړی
غورولو پوهیږو۔ او هر خیز مو جوړی جوړی جوړ کړے دے د پاره د دے چہ تاسو نصیحت حاصل کړی

فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝

نو ورتبی تاسو | الله طرف ته | بیشک زه | تاسو د پاره | د دے له طرف نه | ویرونکے یم | ښکاره
پس تاسو هم د الله طرف ته ورمند کړی ، زه تاسو د پاره د الله تعالی د طرف نه څرگند ویرونکے (راغلے) یم

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۖ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ

او مه مقرر وئ | د الله سره | معبود | بل | بیشک زه | تاسو د پاره | د دے له طرف نه | ویرونکے یم
او (کورئ) الله تعالی سره بل څوک معبود مه نیسی۔ بیشک زه تاسو د پاره د دے د طرف نه ښکاره ویرونکے

مُبِينٌ ۖ كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا

ښکاره | دغه شان | نه دے راغلے | هغه خلقوته | چہ له دوی نه وړاندو | څوک پیغمبر | مکر دوی وونیل
(راغلے) یم۔ دغه شان د دوی نه پخوانو خلقو له چہ کله هم یو رسول ورغلے دے نو هغوی ورتہ

سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۖ فَتَفَ اتَّوَاصُوا بِهِ ۖ بَلْ هُمْ

چہ دا جادو کړدے | یا دیوانه | آیا وصیت کړے دے دوی | د دے | (نا) بلکے | دوی
جادوگر یا لیونے ویلے دے۔ آیا دوی یو بل ته د دے خبرے وصیت پرېښودے دے؟ (نا) بلکے دغه خلق قول

قَوْمٌ طَاغُونَ ۖ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ۖ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ۖ وَذَكَرُوكُمْ

خلق دی سرکشنه | پس ته مخ واوړه | له دوی نه | پس نه یی ته | ملامت شوے | اوتہ نصیحت کړه
(یوشان) سرکشان وو۔ نو ته د دوی نه مخ واوړه ځکه چہ په تا باند هیڅ الزام نمشته۔ اوتہ دوی ته نصیحت کړه

فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ

پس بیشک | نصیحت | فائدہ دہی | مؤمنانوتہ | اونہ دی پیدا کری ما | پیریان | او انسانات

إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ

مگر | دپارہ | دے | چہ عبادت و کبریٰ | نہ غواہم | نہ | لہ دوی نہ | ہیروز | اونہ نہ غواہم

أَنْ يُطْعَمُوا ۝ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ۝

چہ دوی طعام را کری ماتہ | بیشک | اللہ | ہم کے رزق و رکونکے | ذقوت خاوند | چیر غالب | پس بیشک

لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝

ہفہ کسانو دپارہ | چہ ظالمان | حصہ دے | پہ شان | دے | دملکرو ددوی | نیکار دہ چہ دوی شدی و نہ کری

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝

پس ہلاکت | ہفہ کسانو دپارہ | چہ کافران | ددوی لہ ہفہ ورے نہ | دے | ددوی سرہ وعدہ کرے

سُورَةُ الطَّوْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَارْبَعُونَ آيَةً وَفِيهَا رُكُوعَانِ

سورہ طور پہ مکہ کے نازل شواہ | شروع کوم پہ نوم | اللہ چہ نومہر | پیریز | ہم کو دے | پہ دے | ۲۹ آیتوں | ادودہ رکوع

وَالطُّورُ ۱ وَكِتَابٌ مَسْطُورٌ ۲ فِي رَقٍ مَنشُورٌ ۳ وَالْبَيْتُ

قسم دے | طور | او پہ یو کتاب | (چہ) لیکل شوی | پہ کاغذ | پرانستل شوی | او قسم دے | پہ

الْمَعْمُورُ ۴ وَالسَّقْفُ الْمَرْفُوعُ ۵ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورُ ۶ إِنَّ عَذَابَ

آباد بانی | او قسم دے | پہ چت | اوچت کرے شوی | او قسم دے | پہ دریاب | دے | پہ شوی | چہ بیشک | عذاب

رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۷ مَالَهُ مِنْ دَافِعٍ ۸ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ

ستادرب | خامغا واقع کیونکے | نشہ دے | (خوک) دفع کوونکے | پہ کومہ ورے | حرکت بہ و کری | آسمان

مَوْرًا ۹ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سِيرًا ۱۰ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

پہ حرکت کو لوسرہ | اوروان بہ شوی | غرونہ | پہ روانید لوسرہ | پس ہلاکت دے | پہ دغہ ورے

او غرونہ پہ د خیل جائے نہ روان شوی - نو پہ دغہ ورے پہ ددوع کونکو

لَمْ كَذَّبِينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۝ يَوْمَ يُدْعَوْنَ

دروغ گنہگاروں کو پکارا کہ کوم خلق ہے یہ فضلو خیر دیکھ لگیا دی | لوے کوی | یہ ہفتہ ور ہے | دوی بہ وردیکے شے
شامت راشی۔ ٹوکی ہے (حق نہ د) انکار پہ لوہے کہنے لگیا دی فضلو لوے کوی۔ دا یہ ہفتہ ور ہے دوی ہے یہ

إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا ۝ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝

د دوزخ کا اور طرف تہ | یہ دیکھو سرہ | ہم دادے | اور | ہفتہ | تاسو بہ ہفتہ | دروغ گنہگاروں
دیکھو دیکھو دوزخ اور تہ وردیکے شے | چہ دا ہفتہ دوزخ دے چہ تاسو بہ دروغ گنہگاروں

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝ أَصَلَوْهَا فَاصْبِرُوا

پس ایسا جادو دے؟ یا | تاسو | نہ گورے؟ | داخل شے تاسو دے تہ | پس تاسو صبر کوئی
(اوس وواہی) ایسا جادو کہ نہ ستاسو نظر نہ لگی؟ اوس دے (دوزخ) کہنے ورنہ زنی، نوکہ تاسو پہ

أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

یا صبر نہ کوئی | برابرہ دہ | یہ تاسو | بیشک | تاسو بہ بدل درکولے شے | دھتھہ خہ چہ تاسو بہ کول۔
صبر کوئی اوکہ ہے صبر کوئی، دواہہ درلہ برابر دی تاسو نہ خوہے دے کارو نو بدلہ درکولے شے چہ تاسو پچھیلہ کول

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ۝ فُكِهَيْنَ بِمَا آتَاهُمْ

بیشک | پرہیز گاران بہ | یہ باغون کہنے | او پہ نعمتون کہنے | خوشحالہ بہ وی | یہ ہفتہ | ورکول دوی تہ
بیشک چہ پرہیز گاران بہ یہ باغون کہنے او نعمتون کہنے اوسیری۔ او د خپل رب پہ در کرو بہ

رَبُّهُمْ وَوَقَّعَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ كُلُوا وَاشْرَبُوا

رب ددوی | او بیچ کول دوی | رب ددوی | لہ عذاب | ددوزخ نہ | خوری | او خنبی
خوشحالہ بہ وی | او خپل رب بہ ہے ددوزخ د عذاب نہ بیچ و ساقی (ورنہ بہ دو بیلے شے چہ) بنہ پہ مزہ

هَذِيغًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ مُتَكِينِينَ ۝ عَلَى سُرُرٍ

پہ مزے سرہ | یہ بدلہ دھتھہ (عملون) چہ تاسو بہ | کول | تکیہ لگوانکی | یہ تختون
خوری خنبی دھتھہ (نیکو) کارونو پہ بدل کہنے چہ تاسو بہ کول۔ دہے بہ ہے وھلوی پہ برابر برابر

مَصْفُوفَةٍ ۝ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا

برابر غورید لی | او دادہ بہ وکرو مونہ ددوی | دغٹو ستر کو حور سرہ | او کو موخلقو چہ | ایمان راؤہو
غورید لو تختون او دغٹو غٹو ستر کو حورے بہ مونہ ددوی بیلیے جوہے کرو او چاہے ایمان راؤہے دے

وَاتَّبَعْتَهُمْ دُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ ۝ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

او ددوی پیروی وکرو | ددوی اولاد | پہ ایمان کہنے | مونہ بہ ملا وکرو (پہ جنت کہنے) دوی سرہ | اولاد ددوی
او خپل اولاد ورسرہ پہ ایمان راؤہو کہنے ملگرتیا کرے دہ نو مونہ بہ (پہ جنت کہنے) ددوی اولاد ددوی سو پوٹا

وَمَا أَلْتَنَّهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۝ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ

او کہ بہ نہ کھرو مونہ | ددوی لہ عمل نہ | ہیٹ خیز | ہر یو کس بہ | د خپل عمل سرہ
کرو او مونہ بہ ددوی پہ عملون کہنے ہیٹ کہے ورنہ کھرو۔ ہر یو کس بہ یہ خپل عمل کہنے

مَنْ عَمِلَ سَهْوًا ۝ يُسْهَوْنَ أَعْمَالَهُمْ ۝ هُمْ فِيهَا مُنْقَلَبُونَ ۝

او کہ بہ نہ کھرو مونہ | ددوی لہ عمل نہ | ہیٹ خیز | ہر یو کس بہ | د خپل عمل سرہ
کرو او مونہ بہ ددوی پہ عملون کہنے ہیٹ کہے ورنہ کھرو۔ ہر یو کس بہ یہ خپل عمل کہنے

زَهِينٌ ۝۲۱ وَآمَدَ دَنَهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَحَمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝۲۲

میروی | او مونږ به رسو و دوی ته | میوه | او غوښه | له هغه څه نه | چه دوی ته غواړی
میروی - او مونږ به جنتیانو ته میوه ، غوښه او څه چه ته زه غواړی ورکوو -

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيَمٌ ۝۲۳

ځنی به د یو بل نه | هلته | بېاله (د شرابو) | چه نه به وی فضل خبره هلته | او نه د گناه کار
(د شرابو) | په جامونو به یو بل سره (د خوندي د پاره) انګته اچوی خو په هغه شرابو کښه به نه بکواس کیږي او نه د گناه څه

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكُونٌ ۝۲۴

او چا چا پیر به کړی | دوی ته | هلکات | د دوی (د خدمت) د پاره | لکه چه دوی | ملغلرې دی | په پرده کښه پته
خبره او د دوی نه چا چا پیر به هلکان د خدمت د پاره اوږی رااوږی لکه د پتو ساتل شوو ملغلرو په شان به وی -

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝۲۵ قَالُوا إِنَّا كُنَّا

دورا مخا مخه به شی | څه د دوی | په ځنوبانډ | چه له یو بل نه به پیوسته کوی | دوی به وای | بیشکه مونږ د و
او یو بل ته به مخه کړی | او خبره اتره به کوی ، او دابه (هم) وای | چه مونږ به

قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۝۲۶ فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِمَا وَوَقْنَا

له ځانه وړاند | په خپل کورواو کښه | ویریدونکی | پس احسان وکړو | الله | په مونږ باند | او بچ نه کړو مونږ
نخوا په خپلو کورونو کښه دیر دیر ویریدو - نو الله تعالی را باند دیر احسان وکړو او مونږ ته د دوزخ

عَذَابَ السَّمُومِ ۝۲۷ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ

له عذاب نه | ذکر ته هوا | بیشکه مونږ | له دے نه وړاند | عبادت به کولو د دے | بیشکه د دے | احسان کوونک
د عذاب نه بچ کړو - بیشکه مونږ به له ځانه وړاند د الله تعالی نه د دے غوښتل بیشکه د دے دیر احسان کوونک

الرَّحِيمُ ۝۲۸ فَذَكَرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ

مهربان | پس ته نصیحت کوه | پس ته نه ښه یی | په فضل | د رب خپل | کاهن
مهربان دے - نو (ای نبی!) دا خلق پوهوه ، ته د خپل رب په فضل سره نه خو کاهن یی

وَلَا مَجْنُونٍ ۝۲۹ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبٌ

اونه لیون | آیا دوی وای | دے شاعر | انتظار کوو مونږ | په دے | د حوادثو
اونه لیون - آیا دوی څه وای چه دا شاعر دے (او) مونږ د دے په حقد د زمته د حادثاتو

لَمْنُونٍ ۝۳۰ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ۝۳۱

د زمانه | ووايه | تاسو انتظار کوئ | بیشکه زه (هم) | تاسو سره | له انتظار کوونکو نه یم -
انتظار کوو - ته ورته ووايه چه تاسو هم انتظار کوئ او زه هم تاسو سره انتظار کوئ -

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝۳۲ أَمْ يَقُولُونَ

آیا حکم کوی دوی ته | عقلونه د دوی | د دے (خبره) | یادوی خلق دی | سرکشه ؟ | آیا دوی وای
آیا د دوی عقلونه دوی ته هم داسی یادای خلق سرکشه دی ؟ آیا دوی وای

تَقُولَهُ ۚ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ فَلْيَاثُوا بِحَدِيثِ مَثَلِهِ ۚ إِنْ كَانُوا

آبادہ پہ پھلہ جوہ کرے دے (نہ بلکہ) دوی ایسان نہ راوی پس دوی راوی (خے) کلام | پہ شان دے | کہ چہ وی دوی
چہ دے (قرآن) دے نہ جوہ کرے کہ حقیقت دے چہ دوی ہا انا نہ لری۔ بیا داخل دے ہم دے کلام (جوہ کرے او) راوی کہ دوی

صَادِقِينَ ۚ أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ۚ

ربنیتی | آیا | پیدا کرے شو دوی | بے دے پیدا کوونکی نہ | یا دوی | پخپلہ پیدا کوونکی دی
(پہ پھلہ دعویٰ کہے) ربتیتی وی، آیا دوی بغیر دے پیدا کوونکی نہ پخپلہ پیدا شو دی اوکہ دوی پخپلہ دے انا نو خالقان دی

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۚ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ۚ أَمْ عِنْدَهُمْ

با پیدا کرے دی دوی | آسمانہ | اوزمکہ | (نہ) بلکہ | دوی یقین نہ کوئی | آیا | دوی سرے دی
آیا (دے) آسمانہ اوزمکہ دوی پیدا کرے دی ؟ خیرہ دادہ چہ دوی بے یقینہ خلق دی۔ آیا دوی سرے ستا

خَزَائِنِ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمَصْيطِرُونَ ۚ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ

خزانے | دے رب ستا | یا دوی دی | داروغہ گات | آیا دوی سرے | اندر پایہ دے
دے رب خزانے دی کہ نہ دوی حاکمان دی ؟ یا دوی سرے دے اندر پایہ دے چہ پہ ہف

يَسْتَمِعُونَ فِيهِ ۚ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعَهُمْ بِسُلْطَنٍ مُبِينٍ ۚ أَمْ

چہ آوری دے پہ ہف (مستوسو) | نوراد وری | آوری دے دوی | (خے) دلیل | بنکارہ | آیا
(برہہ خیرے او) خبرے آوری ؟ (کہ دے وی) نو چہ آوری نہ کرے وی ہف دے یو خرگند دلیل را محکمہ کرے (لہ دوی)

لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ۚ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ

دے دپارہ | لونہ دی | اوتاسو دپارہ | خامن ؟ | آیا | تہ سوال کرے لہ دوی | (خے) اجر | پس دوی
تیوس و کرے) آیا دے اللہ تعالیٰ خولونہ دی اوستاسو خامن ؟ یا آیا تہ لہ دوی نہ خے بدل لہ غوارے چہ داخل

مِنْ مَّعْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۚ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۚ

لہ تاوان نہ | درانہ شوی دی | یا دوی سرے | (علم دے) غیب دے | چہ دوی (دے) | لیکی۔
دے تاوان دے پنہ لاند درانہ شوی دی ؟ آیا دوی سرے دے غیب دے علم شتہ چہ دوی ہف لیکی ؟

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۚ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ۚ أَمْ لَهُمْ

آیا دوی غوارے | خے بدت بدیر | پس کوم خلق چہ | کافران دی | ہم دوی | پہ بدت بدیر کہے را کیرین و کرے | یا دوی
آیا دوی (تاتہ) چل جوہ کرے دے ؟ نو کافران بہ پہ خیل چل کہے پخپلہ را کیر شے۔ آیا دے اللہ تعالیٰ نہ

إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ ۚ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ وَإِنْ يَرَوْا

(شو) | معبود | سیوا دے اللہ نہ | پاک دے | اللہ | لہ ہف خے نہ | چہ دوی شریکوی | اوکہ چہ دے | دوی دوی
سیوا دے بل شو معبود شتہ ؟ اللہ تعالیٰ دے دوی دے جوہ کرے و شریکانو نہ پاک دے۔ اوکہ چہ دے دوی دے آسمان

كَسَفًا ۚ مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۚ فَذَرَهُمْ

یوہ تکرہ | لہ آسان نہ | را پر یوتوئے | نو دوی بہ دوائی (چہ) وریخ دے | قط پہ قط | پس پریدہ دے
یوہ توتہ را پر یوتوئے و دینی، نو ہف وخت بہ ہم دوائی پہ دے اوقط پہ قط جوہ وریخ دے، نو دوی

حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٥٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَأَصْبِرْ حُكْمَ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٥٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٥٩﴾

اوپہ شپہ کہنے (ہم) | پس ددہ پاکیا بیانوہ | اودر دستور غائب کید لود ستورو | اود شپہ پہ شہ حصہ کہنے دھغہ تسبیح لولہ اود ستورو (دو وید و) نہ پس ہم۔

سُورَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ الثَّنَاتَانِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سورہ نجم پہ مکہ کہنے نازل شواوپہ | شروع کوم پہ نامہ اللہ چہ تو مہربان و پر زیار تم کو کہے | دے کہے ۲۷ آیتونہ اور ۳ رکوع دی
اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان د ویزیات تم خاوندک

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝ مَاضٍ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝ وَمَا يَنْطِقُ
قسم دے کہہ ستوری | ہر کہ چہ | بنکتہ پر یوزی | بے لاش نہ شو | ملگرے ستاسو | اونہ غلطہ کہے دہ لار | او کہہ برے نہ کوی
قسم دے پہ ستوری خہ وقت چہ دو بیوی | چہ ستار ملگرے (رسول) نہ بے لاش شو کہے اونہ پہ غلطہ لار رو کہے | او ہغہ د خپل
عَنِ الْهَوَىٰ ۝ إِنَّ هُوَ الْأَوْحَىٰ ۝ يُوْحَىٰ ۝ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝
لہ خواہش د نفس نہ | نہ دی داغہ نور | مکر و حی | چہ نازلے شی | بنودے دہ دہ نہ | (جبرائیل) د ویر د قوت و خواہند
خاں نہ خبر نہ جوہر د | دھغہ خوہر خبرہ یوہ وحی دہ چہ و تر لیکے شو کہے دھغہ تہ یوہ طاقتورہ (فرشتہ) بنود نہ کوی
دُومِرَةٍ ۝ فَاسْتَوَىٰ ۝ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝ ثُمَّ دَنَا
چہ ویر طاقتور کہے | بیا ہغہ قائم شو | پہ اصل موڑ کہے | او ہغہ | پہ کنارہ | اوچتہ (د آسمان) دو | بیا نزد دے شو
چہ ویر زور اورہ دہ | نو ہغہ پہ خپل اصل شکل کہنے بکارہ شو کہے دہ حال کہنے چہ دافق پہ اوچتہ غارہ و لاہ و بیا راز کہے
فَتَدَلَّىٰ ۝ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ ۝ أَوْ أَدْنَىٰ ۝ فَأَوْحَىٰ ۝ إِلَىٰ عَبْدِهِ ۝
او بنکتہ راغے | بیا شو | پہ اندازہ | د دو مکانونو | یا لہ کہ نہ کم | نودہ وحی و کرہ | د خپل بندہ طرف تہ
شوہ ویرہ راغنے شوہ نودہ دو لیندو ہومرہ فاملہ تر مینہ پاتہ شوہ یاد کہ نہ کہہ نوالہ تعالیٰ خپل بندہ تہ وحی و کرہ

مَا أَوْحَىٰ ۝ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝ أَفَتُمَرُونَهُ عَلَىٰ مَا

خُفَّ بِهِ دُحَىٰ وَكُفَّ بِهِ دُرُوعُ وَيُبْلَىٰ ۝ زُرُّهُ ۝ خُفَّ بِهِ وَلِيْدِل ۝ نَوَّيَا جُكْرَهُ كُفَّ بِهِ دُحَىٰ ۝ بِه هغه خُفَّ بِهِ
خُفَّ بِهِ وَكُفَّ بِهِ دُحَىٰ ۝ زُرُّهُ ۝ خُفَّ بِهِ وَلِيْدِل ۝ نَوَّيَا جُكْرَهُ كُفَّ بِهِ دُحَىٰ ۝ بِه هغه خُفَّ بِهِ جُكْرَهُ

يَرَىٰ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝

چہ کُفَّ بِهِ دُحَىٰ ۝ اوبیشک دُحَىٰ وودعہ ۝ یوخل بل (هم) ۝ سرہ ۝ دَ بیری ۝ دَ آخری حد
کُفَّ بِهِ هغه ۝ خپلو ستر کو لید ۝ او هغه دُعَا (فرشتہ) یوخل بل ۝ لید ۝ دَ (یعنی) دَ سدرۃ المنتہی ۝ پہ خواکین

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝ مَا زَاغَ

چہ کُفَّ بِهِ دُحَىٰ ۝ جنت الماویٰ ۝ هر که چہ خورید و ۝ بہ بیرہ باندا ۝ هغه چہ خورید و (نور) ۝ نہ کُفَّ بِهِ دُحَىٰ
چہ دَ هغه ۝ پہ خواکین جنت الماویٰ ۝ کُفَّ بِهِ دُحَىٰ ۝ وقت چہ بہ سدرہ باندا ۝ راغوپیدل ۝ خُفَّ بِهِ دُحَىٰ ۝ نہ خود هغه ۝

الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝

ستر ۝ او نہ دَ حد نہ تیر و تے ۝ بیشک دُحَىٰ و لید لے ۝ نخبے ۝ دَ رب خپل ۝ غتہ غتہ
بل خوا کو پدشوع و داونہ دو کہ شو کو و ۝ هغه دَ خپل رب (دَ قدرتونو) ۝ دیری غتہ غتہ نخبے و لید لے ۝

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝ وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ ۝ أَلَكُمُ الذَّكْرُ

آیا کتلی دی تاسو ۝ لات ۝ او عزای ۝ او منات تہ ۝ چہ دریم دے ۝ دَ کوئی نہ علاؤ ۝ آیا تاسو پاره هکان دی
آیا تاسو چرے دلات او دَ عزای ۝ بہ حالت باندا غور کرے دے ۝ او دریم دَ منات ۝ بہ حالت ۝ آیا تاسو غور ۝

وَلَهُ الْأُنْثَىٰ ۝ تِلْكَ إِذَا قَسَمَ صِيزَىٰ ۝ إِنَّ هِيَ إِلَّا

اودہ دَ پاره ۝ جینکئی دی ۝ ۝ داخو ۝ پہ دے وخت ۝ تقسیم دے ۝ ظالمانه ۝ نہ دی دَا ۝ مگر
وُرسیدل او دَ الله لوتہ ۝ ۝ داخو دیری جو پره غونئی تقسیم دے ۝ ۝ داخوتش نومونه قدر لے ۝

أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاوُكُمْ ۝ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا

نامے دی ۝ چہ ایبنودی دی دانامے تاسو ۝ او پلار او ستاسو ۝ نہ دے نازل کرے الله ۝ ددے
دی ۝ چہ ۝ بخپله تاسو او ستاسو نیکوئی ایبنی دی ۝ ۝ الله تعالیٰ ۝ پہ دے خیزونو ۝ ۝ دَ دَ لیل

مِنْ سُلْطٰنٍ ۝ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۝ وَلَقَدْ

(خُفَّ) دَ لیل ۝ دوی پیروی نہ کوی ۝ مگر ۝ دَ کمان ۝ او هغه خُفَّ چہ غوازی ۝ نفس ۝ او بیشک
نہ دے رالیرے ۝ داخل (اوس هم) ۝ صرف ۝ پہ کمان او دَ خپل نفس ۝ پہ خواهشونو ۝ پس روان دی ۝ سرہ دَ

جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ۝ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ۝

راغل دے دوی تہ ۝ ددوی دَ رب لہ طرف نہ ۝ هدایت ۝ آیا ۝ انسان دَ پاره دی ۝ هغه خُفَّ چہ دے ۝ آرزو کو
چہ دَ خپل رب دَ طرف نہ ورنہ هدایت ۝ رسید لے دے ۝ آیا ۝ دَ بنیادمو ۝ هر یوہ تمنا پوره کیری ۝

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝ وَكُم مِّنْ مَّلٰكٍ فِي السَّمٰوٰتِ

پس الله دَ پاره ۝ ۝ آخرت هم ۝ او دنیا هم ۝ او غومره ۝ فرشتہ دی ۝ ۝ پہ آسمانونو ۝
(نہ بلکہ هر تمنا) الله تعالیٰ سرہ دَ ۝ آخرت هم ۝ او دنیا هم ۝ او پہ آسمانونو ۝ کینے دیری فرشتہ دی ۝

لَا تَغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ

چہ پہ کاربہ راندہ شی | سفارش ددوی | ہیثم | مکر | پس لہ دے نہ | چہ | حکم بہ ورکری | اللہ | دپالہ ہفتا
د ہفتی سفارش ہیثم پہ کاربہ راندہ شی ، سوا د دے نہ چہ اللہ تعالیٰ چالہ اجازت ورکری او د

يَشَاءُ وَيَرْضَى ۖ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ

چہ چمے وغواہی | او خوشنہ شی | بیشک | کوم خلق چہ | ایمان نہ راوہی | پہ آخرت باندا | دوی نامے ردی
ہفتہ رضاوی - بیشک خوک چہ آخرت نہ مٹی ہفتی پہ خوشنہ

الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى ۚ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ

د فرشتو | پہ نامو | د بنحو | اونشتہ دوی تہ | دے | (ہفتہ) علم | دوی پیروی نہ کوئی
د زانوؤ نومونہ ردی - مال دادے چہ دے خلقوتہ دے خبرے ہیثم علم نشتہ ، دوی خوبس پہ

إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ فَأَعْرِضْ

مکر د ہم | او بیشک | وہم | پہ کاربہ نہ راخی | دحق پہ مکتبہ | ہیثم ہم | پس مخ وادوہ
وہم او گمان پیسے روان دی او گمان دحق پہ مقابلہ کہے ہیثم کارنہ ورکوی ، نوتہ دہفتہ چا پروا مہ

عَنْ مَنْ تَوَلَّى ۚ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ ذَلِكَ

لہ ہفتہ چانہ | چہ مخ وادوی | زمونہ لہ ذکر نہ | اوونہ وغواہی | سوا | د ژوند د دنیا نہ | دادہ
ساتہ چہ زمونہ د نصیحت نہ بے پروا شوے دے او د دنیا د ژوند تیرولونہ بغیر بل ہیثم مقصد نہ لری ، د حق قول

مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ

رسائی ددوی | د علم | بیشک ستارہ | بنہ پوہیری | پہ ہفتہ چا | چہ بے لارے شو | د لارے د دے نہ
پوہے آخری حد بس دے ہومرہ کے - ستارہ دیر بنہ پوہیری چہ خوک د دے د لارے نہ بے لارے شوے

وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى ۚ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا

اوہم دے | بنہ پوہ دے | پہ ہفتہ چا | چہ لارے زمونہ لہ | اوہم د اللہ دے | خہ چہ | پہ آسمانوں کئے دی | او خہ چہ
اوہم پہ دے بنہ پوہیری چہ خوک پہ سمہ لارہ روان دے | او پہ آسمانوں او پہ زمکہ کئے ہر خہ چہ موجود دی ہفتہ قول

فِي الْأَرْضِ ۚ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ

پہ زمکہ کئے دی | چہ د جزا ورکری | ہفتہ خلقوتہ | چہ بدی نے وکرہ | ددوی د عملونہ بدلہ کئے | او جزا ورکری
د اللہ تعالیٰ دی - آخر دا چہ ہفتہ بہ بداتو لہ د بدلہ عمل سزا ورکری ، او نیکانو لہ بہ

الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ۚ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ

ہفتہ کسانوتہ | چہ نیکی نے وکرہ | پہ بنہ خصلت | کوم خلق چہ | خان ساقی | لہ لوبو | گناہونہ
د نیکی عمل نیکی بدلہ ورکری (دانیکان) ہفتہ کسان دی چہ د لوبو لوبو گناہونو او د

وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۚ هُوَ أَعْلَمُ

اولہ بے حیائی نہ | سوا | لہ ورو گناہونہ | بیشک ستارہ | فراخہ | بخونہ دے | ہم دے بنہ پوہ دے
بے شرمی د کارونہ خان بچ ساقی سوا د ورو گناہونہ - ستارہ دیرے فراتے بخونہ خاوند دے - ہفتہ تہ ستارہ

بِشَيْءٍ ۚ هُوَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ

بے شرمی د کارونہ خان بچ ساقی سوا د ورو گناہونہ - ستارہ دیرے فراتے بخونہ خاوند دے - ہفتہ تہ ستارہ

بِشَيْءٍ ۚ هُوَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ

بے شرمی د کارونہ خان بچ ساقی سوا د ورو گناہونہ - ستارہ دیرے فراتے بخونہ خاوند دے - ہفتہ تہ ستارہ

يَكُمُ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْتُهُ فِي بُطُونِ

پہ تاسو | ہر کد چہ | دہ پید اکوی تاسو | لہ زمک نہ | ادر کد چہ وی تاسو | بچی | پہ کید و کتہ
حال دیرینہ معلوم کتہ وخت چہ تاسو دزمک نہ راپید اکری وی ، اوختہ وخت چہ تاسو د میندو | پہ کید و کتہ بچی

أَمْهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ

د میندو خیلو | پس پاک مہ کنزی | خیل خانو نہ | ہم دے | بنہ پوہہ دے | پہ ہفہ چاچہ | پرہیز کادی و کدو
وہ | پس خیل خان | دیر پاکیزہ مہ کنزی ، اللہ تعالیٰ پرہیز کار خلق دیر نیسہ پیژنی

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ۖ وَءَاتَىٰ قَلِيلًا وَءَاكَدَىٰ ۖ أَعُنَدَ

آیا تاکتی دی | ہفہ چاتہ چہ | مخے وادولو | اووے کدو | بو (مال) | او | بندے کدو | آیا دہ سرہ
آیا تا ہفہ سرے لیدے دے کوم چہ مخ وادولو اولو غونید (مال) لے و رکرواد (بیلے) لاس رابنکو آیا دہ سرہ د

عَلِمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يُرَىٰ ۚ أَمَلَمْ يَتَّبِعْ بِمَا فِي صُفْهِ مُوسَىٰ ۖ

علم غیب دے | چہ کتے | موری | آیا دہ تہ خبر نہ د رسید | ہفہ (خبر) | چہ دی پہ صحیفو کتے | د موسیٰ
غیبو علم دے چہ (ہر غے) وینی موری | آیا دہ تہ د ہفہ مضمون خبر نہ دے رارسیدے چہ د موسیٰ پہ صحیفو کتے و د

وَأَبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ۖ أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۖ

او د ابراہیم | چاچہ | پورہ کدہ (خیل دے) | چہ نہ بہ اوچتوی | ہو پیٹے اوچتو | بیت | د بل چا
او د ابراہیم د صحیفو چہ قول حکمونے پہ خائے کول ، داچہ ہیژ یو بار و دہو کتہ بہ د بل چا بار اوچتو لے نہ شی

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۚ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ۖ

اوچہ نشتہ | انسان د پارہ | مکر | ہفہ غے چہ دے کوشش و کدو | اوچہ | کوشش د دہ بہ | دیر زس | کتے شی
او داچہ ہر انسان تہ ہم ہفہ ملاویری د کوم چہ ہفہ کوشش کوی او داچہ د انسان کوشش بہ دیر زس ولیدے شی

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوَّلَىٰ ۚ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ۖ

بیابہ | جزا و رکبے شی دہ تہ | جزا | پورہ | او داچہ | ستاد رب طرف تہ | (د قول) رسیدل دی
بیا بہ ورتہ پورہ پورہ بدلہ و رکبے شی | او داچہ | ستاد رب طرف تہ رسیدل دی

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ۚ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا ۚ وَأَنَّهُ خَلَقَ

او داچہ ہم دے | غندوی | اوژدوی | او داچہ ہم دے | وژل کوی | اوژوندی کول کوی | او داچہ ہم دے | پید اکدہ
او داچہ ہفہ غندول اوژدول کوی ، او داچہ ہفہ وژل اوژوندی کول کوی ، او داچہ د شر

الرَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۖ وَأَنَّ

چوہہ | د شر | او د مادے | لہ بیوے نطفہ نہ | ہر کد چہ | واپوے شی (پہ رحم کتے) | او داچہ
او د مادے جوہی ہفہ پید اکری دی ، د نطفہ نہ غے وخت چہ (پہ رحم کتے) تو یہ کتے شی ، او داچہ

عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْآخِرَىٰ ۚ وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَىٰ ۖ وَأَقْنَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ

ہم د دہ پہ ذمہ دی | پید اکول | بل | او داچہ ہم دے | غنی کوی | اوسرمایہ و رکوی | او داچہ ہم دے
سر د بارہ پید اوینت ہم د ہفہ ذمہ واری دہ او داچہ ہم ہفہ غنی کوی او ہم ہفہ دولت و رکوی او داچہ ہم ہفہ

رَبِّ الشَّعْرَى ۝ وَآتَهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى ۝ وَثَمُودًا

رب | د شعری (ستوری) | اوچہ م دہ | ہلاک کرو | عاد | دہو مینہ | او شمرد

د شعری (ستوری) رب دے او داچہ ہفتہ اولیٰ عادیات ہم تباہ کری دی او ثمودیان ہم چہ ہنوکے

فَمَا أَبْقَى ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ

پس باقی بچے نہ بنو دیو | او قوم د نوح | لہ دے نہ وہاں | بیشک دہ | دہو | زیات ظالمان

اور نہ باقی پریشود نہ دی او دہوئی نہ وہاں د نوح قوم (ہم ہلاک کرے) | محکمہ چہ ہفتہ دیر ظالمان

وَإِطْعَى ۝ وَالْمُوتَفِكَةَ أَهْوَى ۝ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّى ۝ فَبِأَيِّ

اوزیات سرکشہ | اولیٰ کید و نکی کلی | راوغور زول | پس پتے کپل | ہفتہ چہ پتے کپل | پس یہ کوم کوم

اوسرکشہ دو او دغہ | او ہید لی کلی ہم ہفتہ (پہ بل مح) اہولی و نو دہے کونہ لاتا و شوخہ چہ تر نہ راتا و شو | نو نہ یہ د

الْأَيُّ رَبِّكَ تَتَمَارَى ۝ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَى ۝

نعمت کینے | دخیل رب بہ | نہ شک کوے | دا | یو و یرونکے دے | لہ وہو مینو و یرونکے

خیل رب یہ کوم کوم نعمت کینے شک کوے ؟ دا (پیغمبر) ہم د بھوانو و یرونکو غومد یو و یرونکے دے

أَزِفَتِ الْأَرْضُ ۝ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝

نزدے رانے | نزدے راتلوکے | نشتہ | د دے | سوا | د اللہ نہ | لیے کوونکے

ہفتہ د قیامت (راتلوکے ساعت) راؤرسیدو | د اللہ تعالیٰ نہ بغیر دا بل شوک دفع کوے نہ شی

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۝ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَتَّبِعُونَ

پس آیا لہ دے خبرے نہ | تاسو تعجب کوئی ؟ | او تاسو خاندی | او تاسو ڈاڑی نہ

آیا تاسو دے کلام یہ حقلہ تعجب کوئی ؟ | او خدا کا نے ورپورے کوئی | اوڑا کا نے نہ کوئی

وَأَنْتُمْ سِمْدُونَ ۝ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝

او تاسو | غافلہ یئی | پس تاسو سجدہ کوئی | اللہ نہ | او عبادت کوئی

او تاسو غافلان یئی | خداے تہ سجدے لکوی | او د ہفتہ عبادت کوئی

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَبَيِّنَاتٌ ۖ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَخَسِرَ أَتَيْنَهُ وَكَانَتْ رُكُوعَاتٍ

سورہ القمر پہ مکہ کینے نازل شو او | شروع کوم د اللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیات رحم خاوند دے

إِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ ۖ وَالنَّشْقُ الْقَمَرُ ۖ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا

نزدے رانے | قیامت | او دچو دلہ | سپوڑ مئی | او کہ چہ دہی دوی | نخبہ | نو دوی مخا ہوی

قیامت رانزہے شو | او سپوڑ مئی | او دوی کہ یوہ نخبہ و دینی نوئے نہ مخا ہوی

وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَبَرٌ ۖ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ

او وائی | جادو دے | چہ ہمیشہ نہ راروان دے | او دوی دروغ و گنہو | او پیر دے و کرہ | د خواہشا توخیلو

وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۚ

او ہر کار ہمارا یو وقت مقرر ہے۔ او دوی تہ دومرہ چیر خبرونہ راغلل دوی تہ | ہفتہ خبرونہ | پہ کومکے چہ | عبرت دے |

اود ہر کار یو وقت مقرر ہے۔ او دوی تہ دومرہ چیر خبرونہ راغلل چہ پہ | ہفتہ کئے کافی عبرت دے |

حِکْمَةٌ بِالْغَةِ ۚ فَمَا تَغْنِ النَّذْرُ ۚ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ

حکمت | پورے | پس نہ و رکوی فائدہ | ویزونکی | پس مخ واوہ | لہ دوی نہ | پہ کومہ ورچہ پہ | راوبلی

(د) اوچت حکمت (نہ چک دے) خو ویزونکی خبرونہ دوی تہ ہیچ فائدہ نہ رسا، نو لے نبی! نہ دوی پروامہ سائن، پہ کومہ ورچہ پہ

الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ تُكْرَهُ ۖ خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ

بلونکے | طرف دیوخیز ناخوبہ تہ | شکتہ کہے | خپل سترکے | دوی بہ راوی | لہ قبرونہ

یوہ را بلونکے (فریبتن) بہ دوی یوناخوبہ خیز تہ راوبلی، سترکے بہ لے کوزے وی، د قبرونہ بہ پہ داسے شان بہر راوی

كَانَهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ۚ مَّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ ۚ يَقُولُ الْكَافِرُونَ

لکہ چہ دوی | ملخان دی | خوارے شوی | پہ منہ بہ وی | طرف د بلونکی تہ | وائی بہ | کافران

لکہ چہ ملخان راخوارے شی، د بلونکی طرف نہ بہ پہ منہ بہ وی، کافران بہ وائی چہ داخویر

هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۚ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا

داورخ دے | چیرہ سختہ | دروغ گنہے وو | وہانہ لہ دوی تہ | قوم د نوح | پس دروغ و گنہے لودوی | بندہ زمویر

سختہ ورچہ دے، دے نہ وہانہ د نوح قوم (پیغمبران) دروغزن گنہے وو، نوزمویر بندہ لے دروغزن

وَقَالُوا مَجْنُونٌ ۖ وَازْدُجِرَ ۚ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ

او دوی دوئیل | دیوانہ دے | اودہ نہ سختہ خبر و کہے شو | پس دے د بلو | خپل رب | چہ زک | مغلوبیم

و گنہے لودا دے ووئیل چہ (نوح) لیوے دے او سختہ خبر ورتہ و کہے شو پہ دے باندہ ہفتہ خپل ربہ دعا و کہے چہ زک چیر عاجزہ شویم

فَانْتَصَرُ ۚ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَرٍ ۚ وَفَجَّرْنَا

پس تہ بدلہ داخلہ پس پرائتے مویر | دروازے | د آسمان | پہ او بوسرہ | چہ چیر راتوین وکے و | اور لے کہے مویر

نوتہ زما بدلہ داخلہ، نومویر د آسمان دروازے د شری پہ او بوسرہ را پرائتے او د زک نہ موچینے راوبلیو نوتہ لے وین

الْأَرْضَ عَيُْونًا ۚ فَالتقى الماءُ عَلَى أَمْرِ قَدْقَدَرٍ ۚ وَحَمَلْنَاهُ

لہ زمک نہ | چین | بیاجمہ شوے | اوبہ | پہ یوہ خبرہ | چہ مقدّر شوے و | اوسور کہو مویر دے

پہ ہفتہ کار پسے را بوغائے شوے کوم | چہ تجویر شوے وو | او مویر نوح د تختہ

عَلَى ذَاتِ الْأَوَاجِ ۚ وَدُسِرَ ۚ تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِّمَن

پہ کشتی کئے | چہ تختہ | او میخونو والا دے | روانہ بہ و | زمونہ د سترگو پہ وہانہ | د جزا و رکولہ پارہ | ہفتہ چاتہ

او د میخونو پہ یوہ کشتی کئے سور کرو، چہ زمونہ د سترگو پہ وہانہ روانہ و | دا د ہفتہ چا د پارہ بدل

كَانَ كُفْرًا ۚ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً ۚ فَهَلْ مِنْ مُّدْكِرٍ ۚ فَيَكْفِكَ

دکے چہ لکار شوے وو | اویشکہ پریشود لہ مویر دا | یوہ غنہہ | نوایا شتہ | شوک نصیحت اخستونکے | پس خنکہ وو

اخستہ وو چہ لکار ترے نہ شوے و او دا واقعہ موڈ غنہہ بہ طور یاد کار پریشود دے نوایا شوک سبق اخستونکے شتہ؟ نو (وگورہ چہ) زما

عَذَابِي وَنُذِرِي ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

زما عذاب | اوزما ویرول | اومونز آسان کرے | قرآن | نصیحت دپارہ | پس آیا شنتہ | خوک نصیحت حاصلوئے
عذاب اوزما ویرول خشکے دو اومونز قرآن (د خلقود) پوهولو دپارہ آسان کرے نو آیا شنتہ خوک نصیحت قبولوئے

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِي ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا

دروغزن وکنرول | قوم دعاد (هم) | پس خشکے وو | عذاب زما | اوزیرول زما | بیشکے مونز لیبرله وکا
عاد بانو هم دپیغیران دروغزن وکنرول نو (دگوره چه) زما عذاب اوزما ویرول خشکے شو، بیشکے مونز په هغوی بانو

عَلَيْهِمْ رِيحًا صَوَّارًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۝ تَنْزِعُ النَّاسَ

په دوی بانو | سیلی | دیر سخته | په ورځ کینے | دسپیرے | همیشه | راو ښکلے | خلق
یوه تنده سیلی راو لیبرله | په دلسه ورځ چه تل سپیره وکا | خلق به دلسه راغورزول

كَأَنَّهُمْ أَجْحَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِي ۝

لکه چه هغه | جرړه دی | د قجورے | د بیخ نه ونلے | نو خشکے وو | زما عذاب | اوزما ویرول
لکه د راوتلو قجورو نلے چه (په زمکه) پرته وی - نو (دگوره چه) زما عذاب اوزما ویرول خشکے شو؟

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَكِّرٍ ۝ كَذَّبَتْ

اومونز آسان کرے دے | قرآن | د نصیحت دپارہ | نو آیا شنتہ | خوک نصیحت قبولوئے؟ | دروغ کنرول وو
اومونز قرآن (د خلقود) پوهولو دپارہ آسان کرے دے نو آیا خوک نصیحت قبولوئے شنته؟ نو دیانو هم

تَتَّبِعُوا بِاللُّذْرِ ۝ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّثْلًا وَاحِدًا تَتَّبِعُهُ

(قوم) تهود (هم) | ویرول کی | پس دوی وویل | آیا داسه سړی | چه له مونز نه | بود دے | مونز پیروی وکړو
پیغیران دروغزن وکنرول - هغوی وویل چه آیا مونز دخیل ځان په شان یواشان پے روات - شوکړه

إِنَّا إِذَا تَفَيَضَ ضَلِيلٌ وَسُعِيرٌ ۝ عَالِقٌ الذِّكْرُ عَلَيْهِ

بیشکے مونز په | دغه وخت (پو) | په گمراهی کینے | اولیونو تب کینے | آیا نازل شو دے | دوی | په دکه بانو
داسه وکړو نو مونز به په گمراهی او لیونو تب کینے اخته شو - آیا په مونز ټولو کینے صرف هم په دکه وځی نازل

مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ۝ سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ الْكَذَّابِ

زمونز له مینو نه | بلکه | دے | دیر دروغزن | خود پسند | دوی به دیر زپوه شې | صباته | چه خوک په | دروغزن
شو دے دکه، نه بلکه دے غنث دروغزن دے چه لاف وځی - صبا (په قیامت کینے) به ورته معلومه شې چه خوک غنث

الْأَشْرُ ۝ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۝

خود پسند | بیشکے مونز | را لیبرول کی | بو | د اوښے | ددوی دآزمیبت دپارہ | پس انتظار کوه ددوی | اوصبر کوه -
دروغزن اولافوگر سړو مونز ددوی دآزمیبت دپارہ یوه اوښه لیبرو نوته ددوی کارونو ته کوره اود صبر نه کارا خله

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ۝

اوتد خبر کړه دوی | چه دا اوبه | تقسیم شوی دی | ددوی په مینو کینے | هر بوله | د اوبو په واریان | حاضریدل پکار دی
اودوی خبر کړه چه اوبه ددوی تر مینو ویشل شوی دی، نو د واریان دان د په خپل واریان سیري -

فَتَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي

پس اواز دیکرو دوی | خیل ملگری تہ | نودہ لاس واپولو | پس زخمی کړلہ | پس خنکہ وو | زما عذاب
بیا هغوی خیل (بد بخت) ملگری راوغوښتلو هغه (اوبشک) ونيوله او د هغه ښځې ښځې زخمی کړلہ ، نو (وگورہ چه) زما عذاب او زما

وَنَذِرْ ۝ اِنَّا ارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمٍ

او وپرول زما | بيشکه مونږ راوړلېرله | په دوئی باندي | چغه | هم يوه | پس شول دوی | په شا ډډېر د شپول
و پرول خنکہ شو۔ مونږ په هغوی يوه چغه وويستله ، نو داسې چوره شول لکه د شپول لکوونکی (د لاس)

الْمُحْتَظِرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۝

د شپول لکوونکی | او بيشکه مونږ آسان کړو | قرآن | د پاره د نصيحت | نو آيا شته | څوک نصيحت قبولونکې ؟
دوديدلې د بوسو چوره او مونږ قرآن د پوهيدلو د پاره آسان کړې دے | پس څوک شته چه نصيحت قبول کړي ؟

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي ۝ اِنَّا ارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا

دروغزن گنړلی وو | قوم د لوط (هم) | ويروونکی | بيشکه مونږ | راوړلېرله | په دوئی باندي | د کانډو سيلی
د لوط قوم هم پيغبران دروغزن وگنړل۔ نو په هغوی باندي مونږ د کانډو نه ډک سيلی وچلوله

إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحْرِ ۝ رَّحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا ۝ كَذَلِكَ

يسوا | د لوط د کور والونه | خلاصه وکړو مونږ دوی | سحر وختي | په مهرباني سره | د خپل طرف نه | دغه شان
خو د لوط کور والا مو بچ کړل | هغوی مو سحر وختي بچ کړل۔ دا زموږ فضل وو ، څوک چه (زمونږ) شکر

نَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ شَرِّهِمْ ۝ وَلَقَدْ اَنْذَرْنَاهُمْ بِطُغْيَانِهِم فَتَمَادَوْا ۝ بِالَّذِي ۝

مونږ بدله ورکړو | هغه چاته چه شکر کوي | او بيشکه | د و پرول دوی | زموږ د نيولونه | نو دوی شک وکړو | په ويرو لوبښه
و باسي مونږ ورله د غصې بدله ورکړو۔ او (پيغبر) دغه خلق زموږ د نيولونه ويروني وو هغوی په دغه تعليم کښه جگړه راوپيښته

وَلَقَدْ رَاَوْدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَطَمَسْنَا اَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي

او دوی له دغه نه وغوښتل | د دغه ميلمانه | نو مونږ ښځې کړل | سترگې د دوی | پس وځکي | زما عذاب
او د لوط ته د هغه ميلمانه په بد نيت وغوښتل نو مونږ ورله سترگې په تپوړندې کړې چه اوس زما عذاب او زما د ويرو

وَنَذِرْ ۝ وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ ۝ فَذُوقُوا عَذَابِي

او زما وپرول | او بيشکه | د سحر په دوئی باندي راوپيښتل | د ختی | عذاب | داسی | پس وځکي | زما عذاب
مزه وځکي | او صبا وختي په هغوی باندي داسی عذاب لاسے۔ نو (داخلی) زما عذاب او د ويرو

وَنَذِرْ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدْكِرٍ ۝ وَلَقَدْ

او زما وپرول | او بيشکه مونږ آسان کړې دے | قرآن | د پاره د نصيحت | نو آيا شته | څوک نصيحت قبولونکې ؟ | او بيشکه
خوند وځکي۔ او مونږ قرآن د پوهيدلو د پاره آسان کړې دے نو څوک سبق اخستونکې شته ؟ او د فرعون

جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِرُ ۝ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَآخَذْنَاهُمْ

راغلل | قوم د فرعون ته (م) | ويروونکی (پيغبران) د دوی وگنړل | زموږ نه نځې | توله | نو مونږ د ويول دوی
قوم ته د دېرېر دېر څښونه ورسيدل۔ هغوی زموږ د توله نځې دروغ وگنړل نو مونږ هغوی داسے

أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقْتَدِرٌ ۖ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلَیْكُمْ أَمْ لَكُمْ

په شان ډيولون | د غالب | قوی | آيا كافران ستاسو | غوره دی | له دے خلقونه | يا تاسو ډياره

رأويول لکه څنگه چه يو مضبوط او د قدرتون راينول کوي - آيا ستاسو د زمانه کافران د هغوی نه غوره دی يا تاسو ډياره

بِرَاءَةٍ فِي الذُّبْرِ ۖ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ ۚ

خلاصه (يک شوه) | په کتابونو کې | يا | دوی وايي | مونږ | يو ټوله يو | انتقام اخستونکي

په کتابونو کې څه معاف يک شوه ده؟ يا دوی دا خيال کوي چه مونږ يو داسه ټوله يو چه تل په غالب يو -

سَيَهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ۖ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ

ډيرزه به ماته ورکوي | د جماعت ته | او ډير مخوي دوی | شا | (نه) بلکه | قیامت | د دوی د وعده وخت ده

دا ټوله به زه بيللا وکړي | او په شا اړه به ورسېږي خو د دوی په حقله اصلي وعده خود قیامت وخت ده

وَالسَّاعَةُ أَذْهَىٰ وَآمَرٌ ۖ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۚ

او قیامت | ډير سخت | او ډير ترخه | بېشکه | مجرمان خلق | په گمراهی | او بويه عقلی کې پراته دی

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوْهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ۚ

په کومه ورځه | دوی به راښکاري | په اوس کې | په مخونو د دوی | چه وڅکي | لاس رسول | د دوزخ

په کومه ورځه چه په اور کې پر مخه راښکاري (نورنه به وپيل شي) چه (اوس) د دوزخ د اوس خوند وڅکي

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۖ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ

بېشکه مونږ | هر څيز | پيدا کړې ده | په يوازنده | اونه | زموږ حکم | مکر (صوف) | يو (حکم)

مونږ هريو څيز په يو خاص انداز پيدا کړې ده - او زموږ حکم به پس داسه ناکهانه راشي

كُلِّجٍ بِالْبَصَرِ ۖ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۚ

په شان ډرپ | د سترگه | او بېشکه هلاک کړی دی مونږ | ستاسو په شان ډله | پس آيا | څو نصيحت قبولوگنه؟

لکه د سترگه رپ - او مونږ ستاسو په شان څومره هلاک کړی دی | بيا شته څوک عبرت اخستونکي؟

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الذُّبْرِ ۖ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌّ ۚ

او هر يو څيز | چه کړې د دوی | په اعمالنامه کې (موجي) د | او هر يو | درکوته | اوله کار | يک شوه دے

او هر څه چه دوی وکړل هغه په کتابونو کې درج دی - او هره وېره او غټه خبره پکې درج ده -

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۖ فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ

بېشکه | پرهيزگاران به | په باغونو کې | او نهروونو کې دی | په حاله | رښتيني کې

بېشکه پرهيزگاران به په باغونو کې دننه او د نهروونو په غاړو اوسېږي | په يو اوچت ځله کې د هغ

عِنْدَ مَلِيْكَ مُّقْتَدِرٍ ۚ

نږدے | د بادشاه | د قدرتون خاوند

بادشاه سره چه د قدرتونو خاوند دے -

سُورَةُ الرَّحْمَنِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانُونَ آيَةً
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ رحمان مدینہ کے نازل شراویہ (شروع کوم) پہ نامہ دے اللہ چہ نو مہربان دیر زیات رحم کو دے دے کہ ۸ آیتوں اور ۳ رکوع دی
 دے اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ نو مہربان دیر زیات رحم خاوند دے

الرَّحْمَنُ ۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۳ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۴

رحمان | دُنبودلو | قرآن | دے پیدا کرو | انسان | دے بنودلہ دے | وینا
 اللہ دیر مہربان کچھ قرآن تعلیم دے ورکے دے ہم ہفہ انسان پیدا کرے دے ہفہ تہے وینا بنودلے دے

الشَّمْسُ ۵ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۶ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدُونَ ۷

شور | اوسپویمئی | پہ یوحسب (روان) دی | او بوقی | او اوئے | سجده کوی
 نور او سپویمئی (ہم) دے حساب پابند دی | او بوقی او اوئے (ہم) ہفہ تہے | سجده کوی

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا ۸ وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۹ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۱۰

او آسمان | دے اوچت کرو | اودے کیبنودے | تلہ | چہ تاسوزیاتے مہ کوئی | پہ تلہ کہے
 او آسمان ہفہ اوچت کرے دے او تلہ (دے انصاف دے) ایٹہ دے چہ تاسو پہ تنول کہے مگر بہ نہ کوئی

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۱۱ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا

او قائم کوئی | وزن | پہ انصاف | او مہ کوئی کہے | پہ تلہ کہے | او زمکہ | دے وغیرہ دے
 او تنول پہ انصاف بانڈ برابر ساتی | او پہ تلہ کہے کہے مہ کوئی | او ہم ہفہ دے خلق دے پارہ

لِلْأَنَامِ ۱۲ فِيهَا فَاكِهَةٌ ۱۳ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۱۴ وَالْحَبُّ

دے پارہ دے مخلوق | پہ کہے | میوے دی | او اوئے دے ججور | میرھے دے غلافونو | او غلہ
 زمکہ غور دے چہ پہ ہفے کہے میوے دی او دے غلافونو میرھے دے ججور اوئے او غلہ دے چہ دے

ذَوَالْعَصْفِ ۱۵ وَاللِّجَانُ ۱۶ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۱۷ خَلَقَ

دے بوسو والا | او خوشبویہ کلونہ | پس کوم کوم | نعمتونہ | دے خیل رہے تاسودا | دروغ گنئی | دے پیدا کرو
 بوسو اوے غور کے (دواہو) خیر دے او خوشبویہ کلونہ۔ نو (پہر یا نو او انسانو) تاسو بہ دے خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنئی ہفہ

الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۱۸ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ

انسان | دے اوچے ختہ نہ | پہ شان دے تیکری | اودے پیدا کر | پیریاں | لہ شعل
 انسان دے دے خاوری نہ راپیدا کرو چہ دے تیکری پہ شان تگیدلہ۔ او پیریاں دے دے اور دے شعل نہ راپیدا

مِّنْ نَّارٍ ۱۹ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۲۰ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ ۲۱ وَرَبُّ

دے اور نہ | پس کوم کوم | نعمتونہ | دے خیل رہے تاسودا | دروغ گنئی | رب دے دے دواہو مشرقونو | اور دے
 کر۔ نو تاسو دواہ بہ دے خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنئی ہفہ دے دواہو مشرقونو رب کے او دے دواہو

الْمَغْرِبَيْنِ ۲۲ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۲۳ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ ۲۴ فَبِأَيِّ

دے دواہو مغربونو | نو کوم کوم | نعمتونہ | دے خیل رہے تاسودا | دروغ گنئی | دے وُبھیول | دے دریاہونہ
 مغربونو رب کے۔ نو تاسو دواہ بہ دے خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنئی۔ ہفہ دے دریاہونہ یوحائے کر

يَلْتَقِينَ ۱۹ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّيِّغِينَ ۲۰ فَبِأَيِّ آلَاءِ

پہ جمع شی دواہہ | دے دواہہ ترمینحہ | پردہ دے | چہ پہ یوبل باند نہ ورتیری | پس کوم کوم | نعمتوںہ
چہ سرہ یوحلمے ہم دی او دے دواہہ ترمینحہ پردہ دے چہ دواہہ پیر یوبل نہ ورتیری کیڈ نہ شی۔ نو تاسو دواہہ بہ دے

رَبِّكُمْ ۲۱ تُكَذِّبِينَ ۲۲ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْهُ وَالْمَرْجَانُ ۲۳ فَبِأَيِّ آلَاءِ

خپل رب بہ تاسو دواہہ | دروغ گنری؟ | راوی | لہ دے دواہہ | ملفلے | او مرجان | پس کوم کوم | نعمتوںہ
خپل رب کوم کوم نعمتوںہ دروغ گنری؟ دے دواہہ دریابونہ ملفلے او مرجان راوی۔ نو بیا تاسو دواہہ بہ دے

رَبِّكُمْ ۲۴ تُكَذِّبِينَ ۲۵ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۲۶

خپل رب بہ تاسو دواہہ | دروغ گنری | او دے دے | کشتی | اوچتے ولاہے | پہ دریاب کئے | پہ شان دے غرونو
خپل رب کوم کوم نعمتوںہ دروغ گنری؟ او دے جہازونہ دے دے پہ اختیار کئے دی چہ پہ سمندر کئے دے غرونو پہ شتا اوچت ولاہے

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۲۷ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۲۸ وَيَبْقَىٰ

پس کوم کوم | نعمتوںہ | خپل رب بہ تاسو دواہہ | دروغ گنری | هر شوک چہ | پہ دے (زمکہ) | فانی کیڈ نہ دے | اوباقی بہ پائے
بیا تاسو دواہہ بہ دے خپل رب کوم کوم نعمتوںہ دروغ گنری؟ هر شوک چہ پہ دے زمکہ باند آبادی ہفہ فنا کیڈ وکی دی اوصرف

وَجْهٌ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۲۹ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۳۰

ذات | متادرب | چہ خاوند دے کوشان | او دے عظمت | پس کوم کوم | نعمتوںہ | خپل رب بہ تاسو دواہہ | دروغ گنری
متادرب ذات بہ باقی پائے وی چہ دے کو بی او احسان خاوند دے۔ نو تاسو دواہہ بہ دے خپل رب کوم کوم نعمتوںہ دروغ گنری

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۳۱

سوال کوی لہ دے تم شوک چہ | پہ اسمانوں نو کئے | اوزمکہ (کئے دی) | هر ورخ | دے | پہ یونوی | شان کئے دے
دے اسمانوں او دے زمکہ قول مخلوق دے دے نہ خواست کوی - ہفہ هر وخت پہ یو کار کئے لکیا وی۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۳۲ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ

نو کوم کوم | نعمتوںہ | خپل رب بہ تاسو دواہہ | دروغ گنری | مونہ بہ چیر زرفارغ (متوجہ) شو | تاسو دواہہ | اے
نو تاسو دواہہ بہ دے خپل رب کوم کوم نعمتوںہ دروغ گنری؟ اے دے پیریانو او انسانانو (چو)؟ مونہ بہ چیر زرتاسو تہ اوزگار دے

التَّحْلِيلِ ۳۳ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۳۴ يَمْشُرُ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ

پیریانو او انسانانو | نو کوم کوم | نعمتوںہ | خپل رب بہ تاسو دواہہ | دروغ گنری | اے چے | دے پیریانو | او انسانانو
اوتاسو بہ متوجہ کیرو، بیا تاسو بہ دے خپل رب کوم کوم نعمتوںہ دروغ گنری؟ اے دے پیریانو او انسانانو چو!

إِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا ۳۵

کے چرے | ستاسو ورسے | چہ | بھر تہ لاشی | لہ غارونہ | دے اسمانوں | او دے زمکہ | او او حئی
کے چرے تاسو نہ کیڈے شی چہ دے اسمانوں او دے زمکہ دے حدونہ چرتہ او حئی نو (بیشک) او حئی

لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۳۶ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۳۷ يُرْسِلُ

بھرتہ بہ لاشی | مکر پہ زور سرہ | نو کوم کوم | نعمتوںہ | خپل رب بہ تاسو دواہہ | دروغ گنری | رالیڈے بہ شی
خوبخیر دے زوس نہ و تے نہ شی۔ نو تاسو دواہہ بہ دے خپل رب کوم کوم نعمتوںہ دروغ گنری؟ پہ تاسو دواہہ

عَلَيْكُمْ شَوَاطٍ مِّنْ نَّارٍ وَمُحَاسٍ فَلَا تَنْتَصِرُونَ ﴿٥٥﴾ فَيَا أَيُّهَا

پہ تاسو باند | شعلے | د اور | او نوکے | پس مقابلہ بہ نہ شے کوئے تاسو | پس کوم کوم | نعمتونہ
د اور شعلے او لوخرے را پرینو دے شے نو تاسو بہ نہ بیرنہ کوئے نہ شے - نو تاسو دواہ بہ د خیل رب

رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٥٦﴾ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٥٧﴾

د خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی | بیا ہر کچہ | وچوی | آسمان | نوشی بہ | سور | پہ شان د خرفے سر
کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی؟ بیا ہر کچہ آسمان و شلیوری او د سرے خرفے پہ شان تک سور شے

فَيَا أَيُّهَا الرِّبَّاءُ تَكْذِبُونَ ﴿٥٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ

پس کوم کوم | نعمتونہ | د خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی | پس پہ دغہ ورخ بہ | سوال نہ شے کیدے | د دگہ گناہ پہ حقلہ
نو تاسو دواہ بہ د خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی؟ بیا پہ دغہ ورخ بہ د انسان یا د پیری نہ د ہفہ

إِنْسٍ وَلَا جَانٍّ ﴿٥٩﴾ فَيَا أَيُّهَا الرِّبَّاءُ تَكْذِبُونَ ﴿٦٠﴾ يُعْرِضُ

لہ ہیچ انسان | اونہ لہ پیری نہ | نو کوم کوم | نعمتونہ | د خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی | پیژند لی بہ شے
گناہونو پہ حقلہ پوینتہ نہ کیری - نو تاسو بہ د خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی؟ مجرمان خوبہ د شکل

الْمُجْرِمُونَ بِسَيِّئِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالتَّوَصَّى وَالْأَقْدَامِ ﴿٦١﴾ فَيَا أَيُّهَا

مجرمان | د خیلو محنونہ | پس نیوی بہ شے دوی | پہ و بخند تندی | او پہ قدمون | پس کوم کوم
نہ پہ خیلہ پیژندے شے، نو د تندی (د و بخند) او د منچو نہ یہ رانیولے شے، نو تاسو دواہ

الرِّبَّاءُ تَكْذِبُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٦٣﴾

نعمتونہ | د خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی | دادے | دوزخ | ہفہ چہ | دروغ بہ کتو ہفہ | مجرمانو
بہ د خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی؟ دا ہفہ دوزخ دے چہ مجرمانو بہ دروغ گنہو -

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ إِنَّا أَنَا رَبُّكُمُ

دوی بہ چا پیرہ کرئی | پہ مینہ ددکے | او پہ مینہ ددکے | تو دوشید لو او بوکے | پس کوم کوم | نعمتونہ | د خیل رب بہ تاسو دواہ
دوی بہ ددغہ اور او د کرمویشید لو او بو ترمینہ پہ کرحید لو (مجرمانو) دوی نو تاسو بہ د خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ

تَكْذِبُونَ ﴿٦٤﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ ﴿٦٥﴾ فَيَا أَيُّهَا

دروغ گنہی | او د پارہ دہفہ چا | چہ ویریری | لہ او درید لو | د خیل رب بہ وپاند | دوا باغونہ بہ وی | نو کوم کوم
گنہی؟ او شوک چہ د خیل رب پہ وپاند | او درید لو نہ ویریری ہغوی د پارہ بہ دوا باغونہ وی - نو تاسو دواہ

الرِّبَّاءُ تَكْذِبُونَ ﴿٦٦﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٦٧﴾ فَيَا أَيُّهَا الرِّبَّاءُ تَكْذِبُونَ ﴿٦٨﴾

نعمتونہ | د خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی | د پروینا خونوالا | نو کوم کوم | نعمتونہ | د خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی
بہ د خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی؟ پہ دواہ باغونہ پہ دیرینا خونوی بیا تاسو بہ د خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی

فِيهَا عَيْنٌ مُّتَبَرِّجَةٌ ﴿٦٩﴾ فَيَا أَيُّهَا الرِّبَّاءُ تَكْذِبُونَ ﴿٧٠﴾

پہ ددواہ کچہ بہ | دوا چینی | بہیری | نو کوم کوم | نعمتونہ | د خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی
پہ ددواہ باغونہ پہ دوا چینی بہیری - بیا تاسو بہ د خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی

مَنْزِلٌ

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَيْنِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٦﴾

یہ دو پارہ کئے بہ | دھریے میوے | دوہ قسمہ وی | نوکوم کوم | نعمتوںہ | دخیل رب بہ تاسودواہ | دروغ گنہی؟
یہ ہفتے کئے بہ | دھریے میوے | دوہ قسمہ وی | بیا تاسو بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتوںہ | دروغ گنہی؟

مُتَكَيِّينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۖ وَجَنَّا الْجَنَّتَيْنِ

تکیہ لگوئی | پہ فرشوں بانڈ | چہ استر دھتے | دپیرو ریشمووی | اومیوے | ددواہو باغونو
ہوئی بہ | دھتے | داسے فرشوں بانڈ ناست وی | چہ استرونہ | دبرغوریشمونہ | جوہ | اوددواہو باغونو میوے | نزد

دَانِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٧﴾ فِيهِنَّ قِصُورُ الطَّرَفِ

نزدے بہ وی | نوکوم کوم | نعمتوںہ | دخیل رب بہ تاسودواہ | دروغ گنہی؟ | پہ دہکئے بہ | شتے وی | سترکے نیکنے ساترکے
وی | نو تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتوںہ | دروغ گنہی؟ | پہ ہفتے کئے بہ | سترکے نیکنے ساترکے شتے وی۔

لَمْ يَطْبُخْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

دوی نہ بہ لاس توی وروہ | چا انسان | لہ دوی نہ وپاڈ | اونہ چا پیبری | نوکوم کوم | نعمتوںہ | دخیل رب بہ تاسودواہ
چہ دہکنتیانو نہ وپاڈ چا انسان یا پیبری بہ لاس قدر لہم وروہ نہ وی۔ نو تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتوںہ

تُكَذِّبِينَ ﴿٥٨﴾ كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

دروغ گنہی؟ | لکہ چہ دوی | یا قوت | او مرجان دی | نوکوم کوم | نعمتوںہ | دخیل رب بہ تاسودواہ
دروغ گنہی؟ | ہفتے شتے بہ داسے (سکسپینے) وی | لکہ یا قوت او مرجان۔ نو تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم

تُكَذِّبِينَ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

دروغ گنہی؟ | نہ مدہ | جزا | دنیکی | سوا | دنیکی نہ | نوکوم کوم | نعمتوںہ | دخیل رب بہ تاسودواہ
نعمتوںہ | دروغ گنہی؟ | اود احسان بدلہ | احسان نہ | سوا نوره خہ مدہ۔ نو تاسو بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتوںہ

تُكَذِّبِينَ ﴿٦٠﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦١﴾

دروغ گنہی؟ | اود دے دواہونہ علاوہ | دواہ باغونہ نورہ | نوکوم کوم | نعمتوںہ | دخیل رب بہ تاسودواہ | دروغ گنہی؟
دروغ گنہی؟ | اود دے دواہونہ علاوہ بہ دواہ باغونہ نورہ وی۔ نو تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتوںہ | دروغ گنہی؟

مُدَاهَا مَتْنِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٢﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ

دواہ بہ تک شتہ وی | نوکوم کوم | نعمتوںہ | دخیل رب بہ تاسودواہ | دروغ گنہی؟ | پہ دواہ کئے بہ | چینی وی
دواہ (باغونہ) | پہ تک شتہ (وی) | نو تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتوںہ | دروغ گنہی؟ | پہ دے باغونہ کئے بہ | اوددوہ

نَضَاجَتَيْنِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٣﴾ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَمُخَلٌ

راختکین ویک | نوکوم کوم | نعمتوںہ | دخیل رب بہ تاسودواہ | دروغ گنہی؟ | پہ دواہ کئے بہ | میوے | او قجورے
چینی راختکیدی | بیا تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتوںہ | دروغ گنہی؟ | پہ دے (باغونہ) کئے بہ | میوے | او قجورے

وَرُمَّانٌ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٤﴾ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ۖ

واناروی | نوکوم کوم | نعمتوںہ | دخیل رب بہ تاسودواہ | دروغ گنہی؟ | پہ دہکئے بہ | غورہ | ہناستہ شتے (وی)
واناروی۔ نو تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتوںہ | دروغ گنہی؟ | پہ دے باغونہ کئے بہ | نیک خویہ | شیکل میرمنے وی

فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥١﴾ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٥٢﴾

نو کوم کوم | نعمتونہ | ذخیل رب بہ تاسودوارہ | دروغ گزنی؟ | حورے دی | محفوظ | پہ خیمو کئے | نو تاسودوارہ بہ ذخیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گزنی؟ (دا) حورے پہ پہ خیمو کئے دنہ محفوظ وی

فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٣﴾ لَمْ يُطِئْتُهُنَّ رِاسٌ قَبْلَهُمْ

نو کوم کوم | نعمتونہ | ذخیل رب بہ تاسودوارہ | دروغ گزنی | دوی نہ بہ لاس نہ وی وروہ | چا بنیاد | ورا نہ دوی نہ | نو تاسودوارہ بہ ذخیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گزنی؟ | دوی نہ ورا نہ بہ ورتہ چا انسان یا پیری لاس

وَلَا جَانٌ ﴿٥٤﴾ فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٥﴾ مُتَكِينِينَ

او نہ چا پیری | نو کوم کوم | نعمتونہ | ذخیل رب بہ تاسودوارہ | دروغ گزنی | تکیہ بہ لگولی وی | قدر نہ ہم وروہ نہ وی - نو تاسودوارہ بہ ذخیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گزنی؟ | دوی نہ پہ شتو شتو علی

عَلَى رَقَرٍ خَضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٥٦﴾ فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا

پہ بالیتونو | شتو باتی | او رہہ | فرشتو | بنائستو بانی | نو کوم کوم | نعمتونہ | ذخیل رب بہ تاسودوارہ | متکو او پہ بنائستہ صوفو چوے وھی وی - نو تاسودوارہ بہ ذخیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ

تُكَذِّبِينَ ﴿٥٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٥٨﴾

دروغ گزنی؟ | برکت والا دے | نوم | ستادرب | خاوند دے لوئے شان | او عظمت دے - گزنی؟ | ستادرب نوم دیر برکتی دے | چہ دے لوئے شان | او عظمت خاوند دے -

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | وَسِعُونَ آيَةً وَتِلْكَ رُكُوعَاتُ

سورہ واقعہ پہ مکہ کئے نازل شواوہ | (شروع) پہ نامہ دے اللہ چہ تو مہربان دیر زیارتم کوونکے دے | دے کئے ۹۶ آیتونہ او ۳ رکوع دی | دے اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ تو مہربان دے دیر زیارتم خاوند دے

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۚ لَيْسَ لَهَا لَوْفَعَةٌ ۚ كَذِبَةٌ ۚ خَافِضَةٌ

ہرکہ چہ واقعہ شی | واقعہ کیدونکے (قیامت) | نشتہ | پہ واقعہ کیدو دے کئے | دروغ | بیکتہ کوونکے | ختہ | وقت چہ قیامت راشی ، | چہ دے ہفت پہ واقعہ کیدو کئے ہیہ خلاف نشتہ - نوخوک بہ بیکتہ کری

رَافِعَةٌ ۚ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۚ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ

اوپتوونکے دے | ہرکہ چہ خوزوے بہ شی | زمکہ | سختہ زلزله سرہ | او ریزہ ریزہ بہ شی | غرونہ | (او) شوک بہ برہ کوی ختہ | وقت چہ بہ پہ زمکہ پہ دیر زوس سرہ زلزله راشی - او غرونہ بہ ریزہ ریزہ

بَسًّا ۚ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ۚ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۚ

پہ ریزہ ریزہ کیدسو | نوشی بہ | دوسرہ | خورہ (الوتل) | اوشی بہ تاسو | قسمونہ | درے | نو خورہ (الوتل) | دورہ بہ شی - او ستاسو بہ درے دے شی -

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۚ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۚ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۚ

نو بنی لاس والا | ختہ (بنی) دی بنی لاس والا | او کس لاس والا | نو دے بنی لاس خاوندان ، دے دے بنی لاس خاوندان سومرہ بنیہ خلق دی | او دے لاس خاوندان

مَا أَصْحَبُ الْمُشْجَمَةَ ۝ وَالسِّقُونَ ۝ السِّقُونَ ۝ أُولَٰئِكَ

خدا (بد) دی کس لاس والا | اوکوم چه ورا نین تلونکی دی | هغه هم ورا نین تلونکی دی | هم د اخلق
دغه د کس لاس خاوندان خومره حزاب خلق دی او (کوم چه) د او چیتے مرتبے خاوندان (دی نی) هغوی د او چیتے مرتبے خاوندان دی

الْمُقَرَّبُونَ ۝ فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ ۝ ثَلَاثَةٌ ۝ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝

الله ته نزد دے دی | په باغونو کینے | د نعمت به وی | ۳ پر به وی | له پخوانو خلقونو
هغوی (الله ته) د یرتزد دے دی چه نعمتونو نه چک باغونو کینے به وی، په دوی کینے یو لوتے ټولے په د پخوانو وی

وَقَلِيلٌ ۝ مِنَ الْآخِرِينَ ۝ عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۝ مُتَكِيْنَ

اولید به وی | له وروستنو خلقونو | په تختونو (به وی) | د سرو زرونو پټلے شوی | تکیه وهونکی
اولید خلق به د وروستنو خلقونو وی - دوی به د سرو زرو د تارونو نه په پټلوشو وختونو، اړخونه لگولی یو

عَلَيْهَا مُتَقَبِّلِينَ ۝ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ۝

په هغه باند | یو بل ته مخامخ | کیر پا پیره به کړخی | په دوی باند | خادمان | همیشہ خوانات
بل ته مخامخ ناست وی، داسه هلکان به ورا نین خپزونو کړخی چه تل به هلکان وی

بِأَكْوَابٍ ۝ وَأَبَارِيقَ ۝ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ۝ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا

په بکلاسونو | او چکوټو | او جامو نو سره | له صفا شرابونو | نه به د سردرد راجی | له هغه نه
صراحۍ او کوزه او د بهیدونکو شرابو رڼه کي پيالۍ - چه نه به سرخوږی راولی

وَلَا يَنْزِفُونَ ۝ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝ وَلَحْمِ طَيْرٍ

اونو به دوی مستیری | او مېوے | له هغه هغه نه | چه دوی غواړی | او غوښه | د مرغانو
ونه به په عقل تیاره راغوروی، او داسه مېوے کوم چه هغوی خوښوی - او د مرغانو غوښه کوم چه

مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝ وَحُورٌ عِينٌ ۝ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝

چه دوی به غوښتی | او حورے د غنوسترگو | په شات | د ملغلرو | پټو ساتل شوو
د هغوی زړونه غواړی، او حورے د غنوسترگو میرمنے، داسه پاکیزه لکه پټو ساتل ملغلرے -

جَزَاءً ۝ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا

بدله | د هغه هغه | چه دوی به کول | دوی به نه آوری | په جنت کینے
دابه د هغوی د نیکو عملونو بدله وی چه هغوی به کول - نه به هلته فضول خبره

لَغَوًا ۝ وَلَا تَأْتِيَمًا ۝ إِلَّا قِيلًا ۝ سَلَامًا سَلَامًا ۝ وَأَصْحَبُ الْيَمِينِ ۝

فضول خبره | اونه د گناه خبره | مکروینا | سلام سلام | او د بنی لاس خاوندان
آوری اونه د گناه وینا، بس هر طرف نه به هم د سلام سلام اواز راجی | او د بنی لاس خاوندان

أَصْحَبُ الْيَمِينِ ۝ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝ وَطَلْحٍ

شیر (نبی) به وی | د بنی لاس خاوندان | (دوی به وی) بیرو | بے ازغو کینے | او کیل
خومره نبی خلق دی، هلته به اوسیدوی چه بے ازغو بیرے به په کینے وی، اوقط به قط

مَنْصُودٍ ۲۹) وَظِلِّ مَمْدُودٍ ۳۰) وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۳۱) وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۳۲)

قط پہ قط | او پہ سوری اُوبد کئے | او پہ او برار او لوشو کئے | او پہ میوہ | دبیرو کئے -
کیلے پہ وی | او او بردہ او بردہ سوری پہ وی | او بھید ویکے او بے وی | او دیرے دیرے میوے پہ وی

لَا مَقْطُوعَةٍ ۳۳) وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۳۴) وَفُرْشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۳۵) إِنَّا

چہ نہ بہ ختمیوی | اونہ بہ منع کیہ شی | او پہ فرشنو | او چت کرے شو کئے | بیشک مونہ
نہ بہ خلاصیوی اونہ بہ پرے بانڈ خہ بند یزوی او اوچت اوچت فرشنو نہ بہ وی | مونہ دھخ ملے

أَنشَأْنَهُنَّ ۳۶) إِنشَاءً ۳۷) فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ۳۸) عُرْبًا ۳۹) أَتْرَابًا ۴۰)

پیدا کرے دا (حور) | پہ خاص انداز سرہ | پس جوہ کرے مونہ دہ | پیغلے | محبوبے | ہموئے
بنجے دیرے بنے روئے کری دی | داسے موسازے کری دی چہ تل بہ پیغلے | محبوبے | او ہموئے وی

لِلأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۴۱) ثَلَاثَةٌ ۴۲) مِنَ الْأَوَّلِينَ ۴۳) وَثَلَاثَةٌ

د بنی لاس خاوند او د پارہ | دوی پہ وی | دیر | لہ پخوانو خلقو نہ | او دیر
د بنی لاس د خاوند او د پارہ | پہ دوی کئے دیر کسان بہ د پخوانو خلقو وی | او دیر کسان بہ

مِّنَ الْآخِرِينَ ۴۴) وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ۴۵) مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۴۶)

لہ وروستنو خلقو نہ | او د کس لاس خاوندان | غومرہ (د دی) د کس لاس خاوندان
د وروستنو خلقو وی - او ٹوک چہ د کس اہر خاوندان وی (دھا) د کس اہر خاوندان غومرہ خراب خلق دی

فِي سَمُومٍ ۴۷) وَحَمِيمٍ ۴۸) وَظِلٍّ ۴۹) مِّنْ يَّحْمُومٍ ۵۰) لَّابَّارٍ ۵۱)

پہ گرم باد | او پہ گرم او بو کئے پہ وی | او پہ سوری (کئے) | د تور ٹوکی | نہ پہ یخ دی
پہ گرم باد نو او پہ بیشید لو او بو کئے | او د نک تور ٹوکی پہ سوری کئے پہ وی | چہ نہ پہ یخ دی

وَلَا كَرِيمٍ ۵۲) إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۵۳) وَكَانُوا يُصِرُّونَ

اونہ بہ د عزت وی | بیشک دوی | دُو | لہ دے نہ وراہی | خوشحالہ | او دوی پہ ضد کولو
اونہ بہ زہا خوشحالوی | غہ خلق دیکے (قیامت) نہ وراہی دیر خوشحالہ وو | او پہ دیر غنہ گناہ (یعنی شرک) بانڈ

عَلَى الْحَنْثِ الْعَظِيمِ ۵۴) وَكَانُوا يَقُولُونَ ۵۵) أَيُّذَا مِتْنَا وَكُنَّا

پہ گناہ | لویہ | او دوی بہ ویل | آیا ہر کد چہ | مونہ مرہ شو | او شو مونہ
کلک نبنتی دُو - او دا بہ لے ویل | چہ آیا مونہ چہ یو خل مرہ شو | او خاورے

تَرَابًا ۵۶) وَعِظَامًا ۵۷) إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۵۸) أَوْ أَبَاؤُنَا ۵۹) أَلَوْكُونَ ۶۰) قُلْ إِنَّ

خاورے | او ہدوی | آیا مونہ بہ | دوبارہ راپا شولے شو | آیا زمونہ پخوانی پلارن تیکو نہ (ہم) | دواہ | بیشک
او ہدوی شو | نولا بیا بہ ہم راژوندی کیہو ؟ اولاز مونہ پخوانی پلارن تیکو نہ ہم ؟ (لے بنی) نہ ورنہ

الْأَوَّلِينَ ۶۱) وَالْآخِرِينَ ۶۲) لَمَجْمُوعُونَ ۶۳) إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَوْمٍ

ولادتینی (ہم) | او وروستنی (ہم) | ضرور بہ جمع کولے شی | پہ مقررہ وخت د یوے ورے
دواہ چہ وراثتینی او وروستنی قول پہ راغونہ ولے شی - د یوے مقررے ورے

مَعْلُومٌ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكْذِبُونَ ۝

معلومے | بیا | بیشک تاسو | اے | گمراہان | دروغ کہنوں کو
یہ تا کلی وخت | بیا | بہ | تاسو | اے | گمراہان | دروغ کہنوں کو !

لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُّومٍ ۝ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝

خاغا بہ خورئی تاسو | اونہ | زقوم | بیا بہ دکوئی | لہ ہفہ نہ | خینہ
د زقوم د اوتے نہ خورا کونہ کوئی ، بیا بہ ہم لہ دے نہ خینہ دکوئی

فَشْرَبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۝ فَشْرَبُونَ شَرَبَ الْهَيْمِ ۝

بیا بہ خینہ | یہ ہفہ باند | یسیدے اوبہ | بیا بہ خینہ | یہ شان د خینلو | د اوبن تری
بیا بہ یہ دے باند یسیدے اوبہ خینہ ، بیا بہ د سخت تری اوبن پہ شان خینہ

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ۝

دایہ | ددوی میلستیای | یہ ورخ د جزا | ہم مونہ | پیدا کری تاسو | پس ولے تصدیق نہ کوئی تاسو
دایہ د قیامت پہ ورخ د ہفوی میلستیای ، ہم مونہ تاسو پیدا کری یی بیا ولے قیامت نہ منی ؟

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ۝ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ

آیا دینی تاسو | ہفہ خہ | چہ تاسو تو یی | آیا تاسو | پیدا کوئی ہفہ | یا ہم مونہ
بنہ ! دارانہ وای یی چہ تاسو کومہ منی درج نہ رسوئی نو تاسو تری نہ بنیادم رعوئی کہ مونہ

الْخَالِقُونَ ۝ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا

پیدا کوئی یو ؟ | مونہ | مقرر کرے دے | ستاسو پہ مینہ کینے | مرگ | اونہ یو
ترے پیدا کوو ؟ مونہ ستاسو تر مینہ مرگ مقرر کرے دے | او مونہ د

نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝ عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَ

مونہ | عاجز کری شوی | لہ د خبرے نہ چہ | بدل کرو مونہ | ستاسو غوند خلق | او
دے نہ عاجز نہ یو چہ ستاسو پہ خلے ستاسو غوند نور خلق داپیدا کرو او تاسو

نُنشِعُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ

مونہ پیدا کرو تاسو | پہ داسے سو کر کے | چہ تاسو نے پیر نہی | او بیشک پیر نہی تاسو | پیدا اوبشت
پہ داسے حالت کینے داپیدا کرو چہ تاسو نہ ہدو معلوم نہ وی ، او تاسو نہ د ورومی پیدا اوبشت حال دیر نہی

الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۝ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ۝

ورومی | بیا ولے نہ | کوئی غور تاسو | آیا کتلی دی تاسو | ہفہ خہ چہ | کری یی تاسو ؟
معلوم دے نو ولے حان نہ پو ہوئی ؟ بنہ ! دا خو وای یی چہ تاسو چہ خہ کرو بندہ کوئی نو

وَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَ ۝ أَمْ نَحْنُ الذَّرَّعُونَ ۝

آیا تاسو | رازر غونوی ہفہ | یا | ہم مونہ | راتو کوئی یو ؟
ہفہ تاسو | راتو کوئی کہ مونہ | رازر غونوی ؟

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٥٦﴾ إِنَّا

کہ چہرے مونہ و غواہ نو کو بہ مونہ دا | ریزہ ریزہ | پس شی بہ تاسو | حیران پاتے شوی | بیشک مونہ
کہ مونہ و غواہ نو ہفہ بہ چورہ چورہ کرو نو تاسو بہ ورتہ حیران دریان پاتے شی۔ چہ اوس

لَمَعْرَمُونَ ﴿٥٧﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٥٨﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي

پہ تاوان کینے پریونلو | بلکہ | مونہ یو | بد نصیبہ | آیا کتلی دی تاسو | ہفہ ادبہ | کوے چہ
خو مونہ بہ تاوان کینے راغلو۔ بلکہ (داخل ہو) بالکل نش توں پاتے شو۔ نہ! دے) اوہو تہ خو و گوری | چہ تاسو

تَشْرَبُونَ ﴿٥٩﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٠﴾

تاسو خنبی | آیا تاسو | راہکتہ کوی دی | لہ وریخے نہ | یا ہم مونہ | ہکتہ راوستوئی یو
ٹے خنبی - آیا دا تاسو د وریخو نہ راوردی کہ دے دے وریخو ہی ہم مونہ یو؟

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ

کہ چہرے مونہ و غواہ نو کو بہ مونہ دا | ترخے | نو تاسو وے شکر نہ کوئی | آیا لیدے تاسو | ہفہ اور
کہ مونہ و غواہ نو دا بہ ترخے کرو نو تاسو وے شکر نہ کوئی؟ نہ! ہم اور نہ و گوری

الَّتِي تُورُونَ ﴿٦٢﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ

کوم چہ | تاسو بلی | آیا تاسو | پیدا کرے دے | اونہ دے | یا | ہم مونہ
کوم چہ تاسو بلی - آیا دے اونہ تاسو پیدا کرے دے | یا دے پیدا کوئی

الْمُنْشِئُونَ ﴿٦٣﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَتَذَكُّرًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٦٤﴾

پیدا کوئی یو | ہم مونہ | جو رکھو دا | نصیحت | او فائدہ | دے پارہ دے مسافرو
مونہ یو؟ دا خو مونہ د نصیحت یوہ ذریعہ او حاجت مند و کسانو لہ فائدہ مند خیر جو کرے دے

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٦٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٦٦﴾

پس پاک بیانہ | دے نامے | درجہ خیل | چہ لوئے شان والا | پس زہ قسم خورم | پہ مائے دیریونلو | دے ستورو
نو تہ دے خیل لوئے رب دے نوم تسبیح لولہ - نوزہ دے ستورو پہ دو بیدلو قسم خورم -

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَتَّعِلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٦٨﴾

او بیشک دا | یو قسم دے | کہ چہرے تاسو پوہیوی | دیریونے | چہ بیشک دا | قرآن | خاوند دے شان دے
او کہ تاسو پوہیوی نو دا دیریونے قسم دے | چہ دایو دیر عزت مند قرآن دے

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٦٩﴾ لَا يَمْسُهَا إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٠﴾ تَنْزِيلٌ

پہ یو کتاب کینے | چہ پتہ دے | لاس نشی و رور دے تہ | مکر | پاک شوی | راہیونے شوے دے
چہ پہ لوح محفوظ کینے (لیکے شوے) دے چہ دے پا کانونہ سوا ہیٹوک ورتہ کوئے وریونے نہ شی - دا (قرآن) دے

مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٧٢﴾

لہ طرفہ درجہ | دے عالمون | پس آیا پہ دے خبرہ | تاسو انکار کوونے یو
پروردگار عالم دے طرف نہ نازل کرے شوے دے - نو آیا اوس تاسو دے کلام پہ منلو کینے سستی کوئی؟

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿۸۲﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ

او جوہوی تاسو | خپل رزق (پیشہ) | داچه تاسو | دا دروغ گزنی | بیاوے نہ | ہر کلمہ چہ | راؤر سپیری (روح) | او دے دروغ غزن کول موخپل مان لہ (لکھ) خورا کہ چہ جوہ کو دے دہ - نوخہ وخت چہ روح مری تہ

الْحُلُقُومَ ﴿۸۳﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿۸۴﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ

خلق تہ | او تاسو | ہفتہ وخت | گوری | او مونہ | زیات نزدیکی | دہ تہ | راؤ خیزی - او پہ دغہ وخت کہنے تاسو ورتہ گوری | او دغے کس تہ مونہ تاسو تہ

مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَّا تُبْصِرُونَ ﴿۸۵﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿۸۶﴾

ستاسو بہ نسبت | لیکن | نہ وینی تاسو | نووے نہ | کہ چرے تاسو | د چا محکوم نہ یئی - زیات نزدیکی ہو خواتاسو (مونہ) نہ وینی ، نو کہ تاسو د چاہہ حکم نہ یئی (نو) دغہ (روح) پستہ وے

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۸۷﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۸۸﴾

بہرہ راگروئی دا | کہ چرے تاسو | ربتیتی یئی - | پس کہ چرے وی ہفتہ | پہ نزدیکانو خلقو کہنے نہ راگروئی کہ تاسو (پہ خپلہ وینا کہنے) ربتیتی یئی ، نو خوک چہ پہ نزدیکانو خلقو کہنے شمیری -

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ ۖ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿۸۹﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۹۰﴾

نوا رام دے | او خوشبویہ کونہ | او باغ د نعمت دے | او کہ چرے | ہفتہ وی | دینی لاس لہ خاوندانو نہ نوہفتہ لہ راحت دگوراکونہ دی - او دعبش باغونہ دی او خوک چہ دینی اربخ خلق وی (نوہفتہ تہ بہ وویلے شی پی)

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۹۱﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمَكْذِبِينَ ﴿۹۲﴾

نوسلام دے | پہ تاباند | دینی لاس د خاوندانولہ طرفہ نہ | او کہ چرے | ہفتہ وی | لہ دروغ گزروتنکو تہ پہ امن امان سرہ و سپرہ حکم چہ تہ دینی لاس خاوندیے - او خوک چہ دروغ گزروتنکی گمراہان

الصَّالِّينَ ﴿۹۳﴾ فَزُلْ مِنْ حَمِيمٍ ﴿۹۴﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ ﴿۹۵﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ

گمراہانوتہ | نومیلمستبادہ | لہ بشید لوادونہ | او داخلیدل | دوزخ تہ | بیشک دادے | ہم ہفتہ وی - نوہفتہ تہ یہ دیشید لو او بومیلمستبادہ وکولے شی او پہ دوزخ کہنے یہ ورنوئی بیشکہ داخلہ

حَقٌّ الْيَقِينِ ﴿۹۶﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۹۷﴾

حق | دیقین قابل | پس تہ پاکیزگی بیاوہ | ذلے د رب خپل | چہ لوئے شان خاوند دے حقہ دہ - نو تہ د خپل لوئے رب ذ نالے تسبیح لولہ -

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ مِائَتٌ وَتِسْعٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَعِشْرُونَ آيَةً وَارْبَعٌ رُكُوعَاتٌ

سورہ حدید پہ مکہ کہنے نازل شواہ (شروع) د اللہ پہ نامہ چہ لوئے مہربا دیر زیارم کوئے دے | پہ دے کہے ۲۹ آیتونہ او رکوع دے د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربا دیر زیارم خاوند دے

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ

پاک بیاوی | د اللہ | کوم مخلوق چہ دے | پہ آسمانون کہنے | او پہ زمکہ کہنے | اوہفتہ | دیر غالب د اللہ پاک بیاوی خوک چہ پہ آسمانون او پہ زمکہ کہنے (استوگن) دی اوہفتہ غالب دے

الْحَكِيمُ ① لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي

د حکمت خاوند د | د د د د | بادشاهی | د آسمانونو | او د زمک | دے ژوندی کوی
د حکمت خاوند د | د آسمانونو او د زمک بادشاهی | یوازے د هغه د | هم هغه د چه ژوند بخښی

وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ② هُوَ الْأَوَّلُ

او مړه کوی | او دے | په هر څیز باندی | قدرت لرونکے د | هم دے | اول
او هم هغه دے چه مرک راوی او الله تعالیٰ په هر څیز باندی قادر دے ، هم دے دے چه د قولونه اول

وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ③

او آخر | او ښکاره | او پټ دے | او دے | په هر څیز باندی | پوهه دے .
او د قولونه وروستو ک ښکاره هم هغه د او پټ هم هغه د ، او په هر څه د یرښه پوهه دے .

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

هم دے | چاچه | پیداکړل | آسمانونه | او زمکه | په شپږو | ورځو کې
الله داسے ذات دے چه آسمانونه او زمکه ئے په شپږو ورځو کې پیدا کړل

ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْبِثُ فِي الْأَرْضِ

بیا | دے قائم شو | په عرش باندی | دے پوهه د | په هغه څه | چه داخلیدي | په زمکه کې
بیا د بادشاهی په تخت قائم شو - الله ته معلوم دی څه چه په زمکه کې ورننوزی

وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ

او څه چه | او څی | له دے نه | او څه چه | ښکته راځی | له آسمان نه | او څه چه | یره څیږی
او څه چه ترے نه راوړی - او څه چه د آسمان نه راوړیږی او څه چه ورته

فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا

په دے کې | او دے | تاسو سره دے | کوم ځای چه | تاسو یږی | او الله | هغه څه ته چه
څیږی ، او هغه درسره مل وی هر ځای کې چه تاسو یږی او الله تعالیٰ ستاسو

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ④ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

تاسو کوئ | کوړی | هم د د دے | حکومت | د آسمانونو | او د زمک
قول کارونه وینی کوړی - د آسمانونو او د زمک بادشاهی یوازے د هغه د دے ،

وَالِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑤ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ

او هم د الله طرف ته | واپس کوړلے شی | تول کارونه | دے داخلوی | شپه | په ورځ کې
او تولے معاملے په الله تعالیٰ ته پستنه شی ، هغه شپه په ورځ کې ننېبسی

وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑥

او داخلوی | ورځ | په شپه کې | او دے | پوهه دے | په رازونو | د سینو
او ورځ په شپه کې ننېبسی ، او هغه د رازونو په رازونو ښه پوهه دے .

اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَحْلِفِيْنَ

ایمان راؤدی | پہ اللہ | اود دے پہ رسول | او خشر کوئی | لہ ہفتہ نہ | چہ دے جوہ کوئی تاسو | جانشینان تاسو پہ اللہ تعالیٰ اود دے پہ رسول ایمان راؤدی اود ہفتہ مالونو نہ یوہ برخہ خیرات کری چہ تاسو بیکے دنور خلق

فِيْهِ ۖ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفِقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝۷

پہ ہفتہ | پس کو موخلقو چہ | ایمان راؤدی | لہ تاسونہ | او ہفتہ خشر وکرو | ہفتہ دیلا دے | اجر | لوئے خلیفہ کان کری بی۔ پہ تاسو کئے خوک چہ ایمان راؤدی او خیراتونہ وکری | نو ہفتہ لہ غتہ بدلہ مقہ دے۔

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ يَدْعُوْكُمْ لَتُؤْمِنُوْا

اوپہ تاسو وشول | چہ تاسو ایمانہ راؤدی | پہ اللہ | او رسول | دعوت درکوی تاسو | چہ تاسو ایمان راؤدی اودا پہ تاسو غتہ شوی دی | چہ پہ اللہ ایمان نہ راؤدی ؟ او حال دا چہ رسول موخبر نہ رابی | چہ تاسو پہ خیل نہ

بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ مِيْثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۸ هُوَ الَّذِيْ

پہ خیل رب باندی | او بیشکہ | خستہ دے | کلکہ وعدہ لہ تاسو | کد چہ بی تاسو | مؤمنان | ہم دے ہفتہ دے ایمان راؤدی | او اللہ تعالیٰ لہ تاسونہ کلکہ وعدہ ہم | خستہ دے | کد چہ تاسو ایمان لرے | اللہ ہفتہ ذات دے

يُنْزِلُ عَلٰی عَبْدٍ اٰیٰتٍ بَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ

چہ نازلوی | پہ خیل بندہ باندی | آیتونہ | واضعہ | چہ کد راؤد بای تاسو | لہ تیارونہ چہ پہ خیل (کامل) بندہ لے صفا صفا آیتونہ رانازل کری دی | چہ تاسو لہ تیارونہ رانازل

اِلَى النُّوْرِ ۚ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝۹ وَمَا لَكُمْ

رنہا طرف نہ | او بیشکہ | اللہ | پہ تاسو | دیر مہربان | نہایت رحم کوئے دے | اوپہ تاسو غتہ وشول نہ راؤد بای ، او یقیناً اللہ تعالیٰ پہ تاسو دیر مہربان او مہربانہ دے۔ اودا پہ تاسو غتہ شوی

اَلَا تَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيْرٰثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

چہ تاسو خشر کوئی | پہ لارہہ کئے | دے اللہ | او اللہ دپارہ دے | میراث | دے آسمانون | اود دے دی چہ دے اللہ تعالیٰ پہ لارہہ خشر نہ کوئی، سرہ دے چہ آسمانونہ اوزمکہ قول بہ آخر اللہ تعالیٰ نہ پائے کیری

لَا يَسْتَوِيْ مِنْكُمْ مَّنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٌ ۚ اُولٰٓئِكَ

برابر نہ دی | لہ تاسونہ | چاہہ خشر وکرو | وپائی لہ فتح نہ | او جنگ لے وکرو | ہم دا خلق دی پہ تاسو کئے ہفتہ کسان (دے نور سورہ) برابر نہ دی چہ دے فتح نہ وپائی لہ اللہ پہ لارہہ خشر نہ کیری دے او جہاد کدے، دے

اَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْۢ بَعْدِ وَقَتْلُوْا ۚ وَكُلًّا

زیات لوئے | پہ درجہ کئے | لہ ہفتہ خلقونہ | چہ خشر وکرو | پس لہ دے | او جہاد لے وکرو | او ہر سورہ کسان پہ مرتبہ کئے دے ہفتہ خلقونہ دیر اوچت دی چہ وروستوئے خشر نہ کیری دی او جنگید لی دی او اللہ دیکرے

وَعَدَ اللّٰهُ الْحَسَنٰی وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝۱۰ مَّنْ ذَا الَّذِيْ

وعدہ کدے | اللہ | بنہ | او اللہ | پہ ہفتہ | چہ تاسوئے کوئی | خبردار دے | خوک دے | ہفتہ چہ لوظخو قولو سرہ کرے دے۔ او اللہ تعالیٰ ستاسو دے کارونو نہ بنہ خبر دے۔ خوک شستہ چہ

يُقْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعُّهُ لَهُ وَلَهُ

قرض ورکوی | الله ته | قرض | بنہ | بیادے غبرگ کړی دا | دد د پاره | اود د د پاره |
الله تعالیٰ ته په بنه شان قرضه ورکوی ، نو الله تعالیٰ به ئے ورله په غونډو چنده سواکړی اود غوښی

أَجْرٌ كَرِيمٌ ۖ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ

اجر | لوست | په کومه ورځ چې | ته به وډینه | مؤمنان سړی | او مؤمنانې ښځې | منځ به وي | نور د دوی
بدله به ورکړی ، هغه ورځ (هم د یاد ساتلو قابل ده) چې ته به مؤمنان او مؤمنانې ووښی چې (ایمان) خپله

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي

په وړاندې د دوی | اود دوی ښی طرف ته | زیره دے تاسو ته | من درځ | د داسے باغونو | چې روان به وي
رڼا به ترے نه وړاندې او ښی اړخ ته خوریدي ، نن تاسو ته زیره درکو د داسے باغونو چې د هغه

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۖ

لاندې د هغه نه | ولے | همیشه به یی | په هغه ځای | هم داده هغه | کامیابی لویه
لاندې به ولے به یی | تل به پکښه اوسیدئ ، هم دا د ټولو نه لویه کامیابی ده -

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنِفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا

په کومه ورځ چې به | وای | منافقان سړی | او منافقانې ښځې | هغه کسانو ته | چې ایمان راوړی | چې انتظار وکړی زموږ
دایه هغه ورځ وای چې منافقان او منافقانې به د ایمان خاوندانو ته وای چې مونږ ته (لږ) انتظار وکړی

نَقْتَبِسْ مِنْ نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا

چې رڼا واخلو موږ | ستاسو د نور ته | وایه وپیلے شی | چې واپس شی | وروستو به شا کونځیو | پس ولټوی
چې مونږ هم ستاسو د نور نه رڼا واخلو دوی ته به وپیلے شی چې تاسو واپس لا شی بیا (هله ځان له) رڼا

نُورًا فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ

نور | بیا به ودرولے شی | د دوی په منځ کې | یو دیوال | د دې په یوه دروازه دی | د دے دننه غوږه | رحمت وی
ولټوی بیا به د دواړو (ټوکو) تر منځ یو دیوال ودرولے شی چې پکښه به یو دروازه وی چې دننه غوږه ته به پکښه رحمت

وظَاهَرُهُ مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ ۚ يُنَادُوهُمْ أَلْمَنَّاكُمْ مَعَكُمْ

اود د ظاهر چې | له وړاندې د دې نه | عذاب دے | هغوی به دوی ته آواز وکړی | ایامونږ نه وو | تاسو سره
وی ، او بهر اړخ ته به ترے نه عذاب دی - منافقان به مومنانو پکښه چلے وای چې (لے خلکو!) ایامونږ ستاسو

قَالُوا بَلَىٰ وَلَكُمْ كُفْرُكُمْ فَتَنَّاكُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبَتْكُمْ

دوی به وای | ولے نه | لیکن تاسو | په فتنه کې واچول | خپل ځانونه | او انتظار وکړو تاسو | او شک وکړو تاسو
ملکوری نه وو؛ دوی به وای ولے تاسو پخپله خپل ځانونه په مصیبت کې واچول او (زمونږ به حق ځای نه مویږئ) تاسو انتظار وکړو او شک

وَعَزَّتْكُمْ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّكُمْ بِاللَّهِ

اود د دکره تاسو ته | آرزو کاسو | تر دے چې | راغے | حکم | الله | اود د دکره تاسو ته | الله به حقله
موکړو او ستاسو آرزو کاسو په دوک کې واچولئ تر دې چې الله تعالیٰ حکم (مرگ) راوړسید و او تاسو ته د الله به حقله فریږی

الْعَذُورُ ۱۴) فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ

شیطان | پس بن ورہ یہ | نہ شی اخستے | نہ تاسو نہ | خہ فدیہ | اونہ | لہ ہغو خلقونہ
(شیطان) دوکہ درکوبہ پس بن ورہ یہ نہ لہ تاسو نہ خہ فدیہ قبولے شی او نہ لہ ہغو خلقونہ چہ کفرے

كَفَرُوا ۱۵) مَا وَلَكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۱۶)

چہ انکارے وکرو | خائے ستاسو | اور دے | ہم دا | ستاسو لائق ہے | او بد دے | خائے دورتلو
اختیار کرے کہ ستاسو تلو نیکاونہ دوزخ ہے، ہم غہ دوزخ ستاسو ملکرے او ہغو خرابہ تیکاونہ دہ۔

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا

آیا وخت نہ کہ راغلے | ہغو کسانو د پارہ | چہ ایمان راڈرو | چہ نرم شی | زہونہ ددوی | د اللہ ذکر د پارہ | او ہغو د پارہ
آیا چہ ایمان دارو کسانو باند لاهغو وخت راغلے نہ دے چہ د هغو زہونہ د اللہ تعالیٰ ذکر او د هغو نازل شوی

نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ۱۷) وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ

چہ راگزشو | لہ حق نہ | او دوی نہ وی | پہ شان د هغو کسانو | چہ درکوبہ شوی دوی کتاب | واند لہ نہ
رہبتینی کلام پہ واند نرم شی او د هغو خلقو پہ شان نہ شی | چہ پخوا ورتہ کتاب درکوبہ شوی وو

فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ۱۸)

نواوردہ شوی | پہ دوی بانی | مود | بیا سخت شول | زہونہ ددوی | او دیر | پہ دوی کئے | بد کارہ دی
بیا پہ هغو زمانہ تیرہ شوی بیا د هغو زہونہ سخت شول او پہ هغو کئے دیرکان (اوسم) بد عمل دی

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ

پوہہ شی | چہ اللہ | ژوندی کوی زمکہ | پس لہ مرہ کید و دکنہ | بیشکہ مونہ بیان کول | تاسو د پارہ
پوہہ شی چہ اللہ تعالیٰ دازمکہ د اوچید و تہ پس بیا راز رخنوی ، مونہ تاسوتہ پراستنی مثالونہ (حکم)

الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۱۹) إِنَّ الْمَصْدِقَيْنِ وَالْمَصْدِقَاتِ

آیتونہ | چہ تاسو | پوہہ شی | بیشک | خیبات و رکونکی سری | او خیبات و رکونکی شے
بیان کری دی چہ تاسو پرے خان پوہہ کوی - بیشکہ صدقہ و رکونکی سری او صدقہ و رکونکی شے او

وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعْفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ

او کو موچہ قرض وکرو | اللہ تہ | قرض | بنہ | غیری بہ کہے شی (بہ) | دوی د پارہ | او دوی د پارہ | اجروی
هغو چہ اللہ تعالیٰ پہ لامہ کئے پہ اخلاص خرغہ کوی نو د هغو صدقہ جوچندہ زیاتوے شی او هغو د پارہ دیر د

كَرِيمٌ ۲۰) وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ

د عزت | او کو م خلق چہ | ایمان راڈری | پہ اللہ | او د دیک پہ رسولانو | ہم داخل دی
عزت اجردے - او چا چہ پہ اللہ تعالیٰ او د دیک پہ رسولانو باند ایمان راڈری دے ہم دغه خلق

الصَّادِقُونَ ۲۱) وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۲۲)

رہبتینی | او شہیدان | د خیل رب پہ نزد | دوی د پارہ | ددوی اجر | او نور ددوی
او خیل رب سرہ گواہان دی، هغو د پارہ (خمو) اجردے او هغو د پارہ نور د

رَبِّتَيْنِ دِي -

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝

او ہفہ کسآپہ | کفرے و کفر | او دروغے و کفر | ذموبند آیتوں | ہم داخل دی | دوزخیان
او کو مو خلقو چہ انکار و کفر او ز موبند آیتوں نے دروغ و کفر | نو ہم دفعہ خلق دوزخیان دی

إِعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ ۝

پوہہ شئی | چہ بیشک | ژوند | د دنیا | لوے | او تہاشے | او بنائست | او فخر دے
پوہہ شئی | چہ د دنیا ژوند خو بس لوہہ تہاشہ (اوسامان د) بنائست دے او پہ خیل میفر کئے

بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ ۝

پہ میفر ستاسو کئے | او پیروالے | پہ مالونو کئے | او اولاد (کئے) | پہ شان | د باران
پہ یو بل باند فخر کول دی او پہ مال او پہ اولاد کئے خیلہ لوئی بنکارہ کول دی ، لکہ باران چہ دھغے زرغونہ

أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ ۝

چہ خوشحالہ کول | کروندہ کر | زرغونے دھغے | بیا | ہفہ اوچ شئی | پس وینے تہ ہفہ | زیر | بیا
زمیندارو تہ بنائستہ بنکاری ، بیا اوچہ شئی | نو تہ نے زیرہ وینے | بیا

يَكُوْنُ حُطَامًا ۝ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۝ وَمَغْفِرَةٌ ۝

ہفہ شئی | چورہ چورہ | او پہ آخرت کئے | عذاب دے | سخت | او مغفرت دے
ہفہ ریز میریز شئی | او پہ آخرت کئے سخت عذاب ہم شتہ | او د الله تعالی د

مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۝ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ ۝

لہ طرفہ د الله نہ | اور رضامندی دے | اونہ دے | ژوند | د دنیا | مکر | سامان
طرف نہ بخشنہ او خوشحالی ہم شتہ | او د دنیا ژوند تش د دوکے سامان

الْغُرُوْرُ ۝ سَابِقُوْا اِلٰی مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا ۝

د دوکے | و پائین شئی | بخشنے طرف تہ | لہ طرفہ د رب خیل نہ | او جنت طرف تہ | چہ پیلوالے دھغے
دے - نو د خیل رب د مغفرت طرف تہ منہ کھری او دھغے جنت طرف تہ چہ د

كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ ۝ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۝

پہ شان د پیلوالی | د آسمان | او د زمکے | تیار کرے شوے دے | ہفہ کسانو د پارہ | چہ ایمان لے راوے دے
ہفہ پیلوالے د آسمان او د زمکے برابر دے ، دا د ہفہ خلقو د پارہ تیار کرے شوے دے چہ پہ

بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ ۝ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَّشَآءُ ۝

پہ الله | او د دے پہ رسولانو | دا | فضل دے | د الله | دے درکوی | چاہے | چہ دے غواری
الله تعالی او د دے پہ رسولانو ایمان راوے دے ، دا د الله تعالی فضل دے ہفہ چہ د چاہے حقلہ و غواری نو فضل پرے

وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝ مَا اَصَابَ ۝ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِي الْاَرْضِ ۝

او الله | د لوئے فضل ماوند دے | نہ رسنبری | ہی مصیبت | پہ زمکے کئے
و کبری او الله تعالی د پیر لوئے فضل ماوند دے - ہی مصیبت چہ راحی | کز پہ دنیا کئے راحی

وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن تُبْرَاهَا

او نہ ستاسو پہ خانو نہ کینے | مگر ہفتہ (لیکھ شے) پہ پہ یکتا کینے | لہ دینہ و پانی | چہ | مونہ پید اکرو دغہ مہبت
او کہ خاص پہ تاسو باندی را فی نو دا قول پہ یو کتاب کینے لیکل پراتہ دی دھنے نہ پھو چہ مونہ دا ارواحان پید اکری وو ۔

إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۚ لَّكَيْلًا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا

بیشک دا خبرہ | پہ اللہ باندی | آسانہ دے | د پارہ دچہ تاسو غم ونہ کوی | پہ ہفتہ خہ چہ لالہ تاسو | او خوشحالہ نہ شے
یقیناً اللہ تعالیٰ نہ دا کارہ بر آسان دے ۔ (دا ہنود نہ مو کھ و کرہ چہ) تاسو نہ خہ و اختہ شے چہ پہ ہفتہ باندی ہفتہ نہ شے او چہ

بِمَا أَنْتُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۚ الَّذِينَ

پہ ہفتہ خہ | چہ د کول تاسو | او اللہ | نہ خوبوی | ہر مغرورہ | فخر کو دے | ہفتہ کسان
خہ در کھ شے پہ ہفتہ خان تہ غاورہ نہ شے | او اللہ تعالیٰ ہیتر یو غاورہ فخر کو دے نہ خوبوی ۔ چہ پھیلہ

يَخْلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ

چہ شومتیا کوی | او حکم کوی | خلقتہ | د شومتیا | او خوک چہ مغروری | نو بیشک اللہ
ہم شومتیا کوی | او نور و خلقتہ ہم د شومتیا سبق ور کوی | او خوک چہ (د دین نہ) مغروری نو اللہ تعالیٰ

هُوَ الْغَنِيُّ ۚ الْحَمِيدُ ۚ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا

ہم دے نہ نیازہ | ستائیلہ شوی | بیشک راؤ لیلر مونہ | پیغبران خیل | پہ واضع و خنبو سرہ | او بکتہ راؤ لیلر مونہ
سوتسرہ بے پروا او د ستائیلہ و دے ۔ مونہ خیل پیغبران د خرگند تعلیم سرہ راؤ لیلر او ہفتی سرہ مو کتاب

مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَأَنْزَلْنَا

د دوی سرہ | کتاب | او تلہ (د انصاف) | چہ قاسم اوسیری | خلق | پہ انصاف | او بکتہ راؤ لیلر مونہ
او انصاف راؤ لیلر | چہ خلق پہ انصاف (او اعتدال) ولاہ پاتے شے | او مونہ اوسپنہ

الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ

اوسپنہ | چہ پکینے | د جنگ قوت | سخت دے | او فائدہ دی | خلق و پارہ | او چہ معلوم کوی | اللہ
راؤ لیلر چہ پکینے دیر ہیبت دے او خلقتہ پکینے نورے دیرے فائدہ دی او دا چہ اللہ تعالیٰ

مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۚ

چہ خوک | مدد کوی د دے | او د دے د رسولانو | بے لید لو | بیشک اللہ | دیر زور آور | غالب دے ۔
بہ کارہ کوی چہ خوک بے لید لو د ہفتہ د دین او د ہفتہ د رسولانو امداد کوی بیشک اللہ دیر زور آور دے ، غالب دے ۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ

او بیشک راؤ لیلر و مونہ | نوح | او ابراہیم | او ایبہی دے مونہ | د دے دواہو پہ اولاد کینے | پیغبری
او بیشک مونہ نوح او ابراہیم راؤ لیلر | او د دے دواہو پہ نسل کینے مونہت او کتاب جاری

وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ۚ ثُمَّ قَفَّيْنَا

او کتاب | پس خٹہ لہ دوی نہ | لارمونہ و نکی دی | او دیر | لہ دوی نہ | بد کاران دی | بیا | راؤ لیلر مونہ
و سائل بیا پہ دوی کینے خوک پہ سمہ لہ پاتے شول | او دیر پہ دوی کینے بد عمل و خٹل ۔ بیا مو د دوی نہ پس

عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاتَيْنَاهُ

له وروستو ددئی نہ پیغمبران خیل | او وپسے راؤ لیدلو مونږ | عیسیٰ خوئے دمریم | او مونږ ورکړو ددئی ته
پورله پسے نور پیغمبران راؤ لیدول | او د هغوی نه پس مو دمریم خوئے عیسیٰ راؤ لیدلو | او هغه له مو

الْإِنْحِيلَ ۖ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً

انجیل | او کینودله مونږ | په زړونو کې | د هغه خلق | چه پیروی نه وکړه ددک | نرمی
انجیل ورکړو - او څوک چه د هغه په لاسه روات شول مونږ د هغوی په زړونو کې نرمی او

وَرَحْمَةً ۖ وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ

او رحمت | او رهبانیت | چه دوی پخپله ایجاد کړه دا | مونږ نه وه فرض کړه دا | په ددوی باند
مهربانی واچوله، او رهبانیت هغوی پخپله ایجاد کړو | مونږ په هغوی دا فرض کړه نه وو،

إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۚ

مگر | ددوی داسه وکړل | حاصلولو دپاره | رضامندی دالله | بیا دوی لحاظ ونه ساتلو ددک | لکه چه حق وو | ددک د لحاظ ساتلو
خو هغوی (پخپله) دالله رضامندی دپاره (اختیار کړه وو) خوبیا ئه د هغه پوره پوره لحاظ ونه ساتل شو نو

فَاتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ۝

نو ورکړو مونږ | هغه خلق ته | چه ایمان راوړه | له ددوی نه | اجر ددوی | او دبیر | له ددوی نه | بدکاران دی
چا چه بیکنه (اوس) ایمان راوړو هغوی له مو پوره پوره اجر ورکړو او زیات خلق بیکنه ناخرمان پلټه شول.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُولِهِ يُؤْتِكُمْ

اے | ایمان والو ! | وویریږئ | دالله نه | او ایمان راوړئ | په پیغمبر ددک | دے په درکړی تاسو
اے ایمان والو ! دالله تعالیٰ نه ویریږئ او د هغه په پیغمبر باند ایمان راوړئ | هغه به درته د

كَفَلَيْنَ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ

دو ددک | له خپل رحمت نه | او جوړ به کړی | تاسو دپاره | یو نور | چه ټک به کوئ تاسو | په هغه سره
خپل رحمت (د خزانې) نه دو ددک برخه درکړی او یوه داسه رنډ به درکړی | چه په هغه سره به (وړاندې) ټک کوئ

وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لَّا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ

او به وبخښی | تاسو | او الله | بخښونک | مهربان دک | دپاره ددک چه پوهه شی | اهل کتاب
او بخښنه به درته وکړی او الله بخښونک دیر رحم کوونک دے (دابه حکم درکړی) چه کتابیانو ته (په قیامت کې)

أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ

چه ددوی قدرت نه لری | په هیڅ څیز | دالله له فضل نه | او دا چه | فضل | په لاس کې
دا څرگنده شی چه دالله تعالیٰ په فضل باند د هغوی هیڅ اختیار نشته | او دا چه فضل خو هم دالله تعالیٰ په لاس

اللَّهُ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝

دالله دے | دے ورکوی دا | چاته | چه دے وغواړی | او الله | خاوند د فضل | لوی دے -
کې دے | چاله چه غواړی هغه له ئه ورکوی | او الله تعالیٰ ددیر لوی فضل خاوند دے -